

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra regionálního managementu a práva

Bakalářská práce

Naplňování práva na svobodný přístup k informacím v podmínkách jižních Čech

Vypracovala: Kateřina Hrotková

Vedoucí práce: JUDr. Ing. Zdeněk Strnad, Ph.D., MPA

České Budějovice 2022

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Kateřina HROTKOVÁ**
Osobní číslo: **E19066**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Téma práce: **Naplnění práva na svobodný přístup k informacím v podmínkách jižních Čech**
Zadávací katedra: **Katedra regionálního managementu a práva**

Zásady pro vypracování

Cíl práce:

Právo na informace garantované Listinou základních práv a svobod má každý občan České republiky, který díky tomu může požádat o poskytnutí informací státní správu. Veřejná moc v právním státu je vykonávána v mezích a způsoby stanovenými zákony, na což má právo dohlížet veřejnost. Úkolem studentky je zjistit, jak je toto právo naplněno v podmínkách jižních Čech, navrhnout případné legislativní či metodické úpravy, a dále se zaměřit i na soudní přezkum naplnění tohoto práva ze strany povinných úřadů.

Metodický postup:

Klíčovým způsobem (metodou) práce bude analytická metoda, tzn. studium právních předpisů, literatury a související judikatury. Studentka přitom zjistí potenciálně povinné správní úřady a sesbírá data o poskytovaných informacích na vybraném vzorku z nich. Dále data zpracuje, porovná (v čase) a následně je zhodnotí. V praktické části bude mj. využita metoda „mystery shopping“ u zvoleného/zvolených úřadů. Případně bude též předložen návrh na legislativní či metodické úpravy či zefektivnění realizace tohoto práva, jak ze strany tazatelů, tak i ze strany povinných subjektů.

Rámcová osnova:

1. Úvod.
2. Cíle práce, metodika, hypotézy.
3. Vlastní práce – analýza legislativy, judikatury a postupu při podávání a vyřizování žádosti o informace.
4. Praktická část – sběr dat, mystery shopping, zhodnocení získaných dat a informací a návrh případných úprav.
5. Závěr.
- X. Zdroje.
- Y. Přílohy.

Rozsah pracovní zprávy: **40 – 50 stran**

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

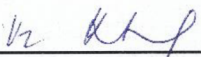
Seznam doporučené literatury:

- Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. (2016). Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck.
Gerloch, A. (2017). Teorie práva (7th ed.). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.

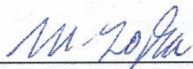
Hendrych, D. a kol. (2016). Správní právo. Obecná část (9th ed.). Praha: C. H. Beck.
Jelínková, J. Tuháček, M. (2019) Zákon o svobodném přístupu k informacím. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer. Praktický komentář.
Kolman, P. (2010). Právo na informace. Brno: Masarykova univerzita.
Kolman, P. (2014). Úvahy o veřejném právu. Praha: Leges.
Píkola, P. & Jansa, V. (2014). Správní právo prakticky. Praha: ČZU.
Průcha, P. (2017). Správní řád s poznámkami a judikaturou (3rd ed.). Praha: Leges.
Sládeček, V. a Tomozsková, V. (2010). Správní soudnictví v České republice a ve vybraných státech Evropy. Praha: Wolters Kluwer.
Uhlířová, M. a kol. (2015). Základy práva. Č. Budějovice: JU, EF.
Vedral, J. (2012). Správní řád: komentář (2nd ed.). Praha: Bova Polygon.
Vyhláška č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí.
Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.
Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.
Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).
Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.
Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

Vedoucí bakalářské práce: **JUDr. Ing. Zdeněk Strnad, Ph.D., MPA**
Katedra regionálního managementu a práva

Datum zadání bakalářské práce: **3. března 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **15. dubna 2022**

doc. Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová
děkanka

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 12
370 05 České Budějovice

doc. PhDr. Miloslav Lapka, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 16. března 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě/v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 12. dubna 2022.

.....

Kateřina Hrotková

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala vedoucímu své bakalářské práce JUDr. Ing. Zdeňkovi Strnadovi, Ph.D., MPA za cenné rady a připomínky, které mi byly přínosem pro vypracování práce, a též za trpělivost a pevné nervy při konzultacích.

Také bych chtěla poděkovat mé rodině a příteli za obrovskou podporu a za to, že při mně zůstali i v mých slabých chvílích, které nastaly při psaní této práce.

Obsah

1	Úvod.....	3
2	Cíle a metodika práce	4
3	Správní právo	5
3.1	Veřejná správa.....	6
3.1.1	Kontrola veřejné správy	7
3.2	Právní předpisy správního práva.....	7
4	Ústavně-právní zakotvení práva na informace	9
5	Zákon o svobodném přístupu k informacím	10
5.1	Pojem	10
5.2	Základní zásady.....	11
5.3	Povinné subjekty	11
5.3.1	Státní orgány	12
5.3.2	Územní samosprávné celky a jejich orgány	13
5.3.3	Veřejné instituce	14
5.3.4	Další povinné subjekty.....	15
5.4	Žádost o poskytnutí informace.....	15
5.4.1	Žadatel	15
5.4.2	Ústní žádost.....	16
5.4.3	Písemná žádost.....	17
5.4.4	Postup při podávání žádosti	18
5.4.5	Vyřízení žádosti	19
5.4.6	Poskytovaná informace.....	23
5.4.7	Doprovodná informace	24
5.4.8	Úhrada nákladů.....	25
5.5	Zveřejňování informací.....	26
5.6	Omezení práva na informace	27
5.6.1	Dotazy na názory	28
5.6.2	Budoucí rozhodnutí.....	29
5.6.3	Vytváření nových informací	29
5.6.4	Informace týkající se soukromí osob a osobních údajů.....	29
5.6.5	Informace o majetkových poměrech.....	31
5.6.6	Obchodní tajemství	31
5.6.7	Další omezení práva na informace.....	32

5.7	Opravné prostředky	34
5.7.1	Odvolání.....	34
5.7.2	Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace	35
5.7.3	Přezkumné řízení	37
5.7.4	Opatření proti nečinnosti	37
5.7.5	Správní žaloba.....	38
5.8	Výroční zpráva	39
6	Praktická část	41
6.1	Postup při podávání žádostí na povinné subjekty	41
6.2	Vybrané povinné subjekty v jižních Čechách	41
6.2.1	Magistrát města České Budějovice.....	41
6.2.2	Městský úřad Tábor	42
6.2.3	Městský úřad Netolice	43
6.2.4	Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích.....	47
6.2.5	Nemocnice České Budějovice, a. s.	49
6.2.6	Vazební věznice České Budějovice	50
6.3	Výroční zprávy vybraných povinných subjektů	50
6.4	Dotazníkové šetření.....	53
6.4.1	Stanovené hypotézy	54
6.4.2	Vyhodnocení dotazníkového šetření	55
6.4.3	Vyhodnocení hypotéz	64
6.5	Možné legislativní a metodické úpravy	65
7	Závěr.....	66
I.	Summary and keywords	68
II.	Seznam použitých zkratk.....	69
III.	Seznam použitých zdrojů	70
IV.	Seznam obrázků a grafů	74
V.	Seznam příloh a přílohy	75

1 Úvod

Téma mé bakalářské práce zní „Naplnění práva na svobodný přístup k informacím v podmínkách jižních Čech“. Toto téma jsem si zvolila, protože mne velmi zaujalo a sama jsem o tomto právu nevěděla. Chtěla jsem se o něm dozvědět více.

Právo na informace je nedílnou součástí života každého člověka a je naplňováno prostřednictvím zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Koncepce této práce se bude skládat ze dvou hlavních částí, a to teoretické části a praktické části.

Teoretickou část práce budou tvořit tři hlavní kapitoly, přičemž zde budou vymezeny základní pojmy správního práva a pro lepší zařazení a pochopení i právní předpisy správního práva, kam lze zařadit výše zmiňovaný zákon. Následně se zmíním o Ústavě České republiky a Listině základních práv a svobod, kde je právo na informace garantováno. Nejrozsáhlejší část teoretické práce bude věnována analýze zákona o svobodném přístupu k informacím, kde též vymezím základní pojmy a zásady, které musí být v souvislosti s tímto zákonem dodržovány.

Praktická část práce má několik rovin. Zaměřím se na právo na informace jak z pohledu žadatele, povinného subjektu, tak i běžného obyvatele jižních Čech. V rámci praktické části budou vybrány povinné subjekty, na které budu podávat vlastní žádosti o poskytnutí informací, tudíž se zde zaměřím i na postup při podávání žádosti. Následně budu analyzovat výroční zprávy vybraných povinných subjektů, a to z hlediska počtu podaných žádostí, počtu rozhodnutí o odmítnutí žádosti, počtu podaných odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti či počtu podaných stížností na postup při vyřizování žádosti o informace. Součástí budou i dva strukturované rozhovory se zaměstnanci dvou vybraných povinných subjektů, kteří mi, předpokládám, poskytnou velice podstatné informace. Dále bude provedeno dotazníkové šetření, kde je hlavním cílem zjistit, zda vůbec obyvatelé jižních Čech o právu na informace vědí, případně zda ho někdy využili, a pokud ano, kde, a jaké oblasti se žádost týkala. Na základě zjištění v závěru doporučím možné legislativní a metodické úpravy.

2 Cíle a metodika práce

V této kapitole budou představeny cíle, kterých bych chtěla v této práci dosáhnout, a následně i metodika, pomocí níž se pokusím dojít ke zvoleným cílům.

Jedním z cílů této práce je podrobněji analyzovat a specifikovat zákon, jenž upravuje právo na svobodný přístup k informacím neboli zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tímto cílem se budu zabývat v teoretické části, kde jednou z kapitol bude právě analýza tohoto zákona. Podkapitoly této kapitoly pak budou tvořit přehled důležitých pojmů a podmínek, které budou postupně podrobněji vyloženy. Metodický postup využitý v teoretické části se skládá ze studia právních předpisů, judikatury a literatury, která se týká naplňování práva na informace.

Dalším z cílů této práce je zjistit, u jakých povinných subjektů a v jakém rozsahu je právo na informace využíváno v rámci jižních Čech, následně zjistit postupy vybraných povinných subjektů při vyřizování žádostí o poskytnutí informace, a zjistit případné důsledky špatného postupování, co se týče odvolání, stížností na postup při vyřizování žádosti o informace nebo správních žalob. Tento cíl bude naplněn v rámci praktické části, a to na základě podání vlastních žádostí o poskytnutí informací na vybrané povinné subjekty v jižních Čechách, a též i pomocí rozhovorů, které budou realizovány s pracovníky některých vybraných povinných subjektů. Cíl bude naplněn také pomocí analýzy výročních zpráv podle zákona o svobodném přístupu k informacím, které jednotlivé povinné subjekty zveřejňují na svých webových stránkách.

V rámci praktické části je též cílem získat informace o povědomí o svobodném přístupu k informacím občanů jižních Čech, který bude naplněn pomocí dotazníkového šetření, jež bude šířeno v rozsáhlém okruhu obyvatel jižních Čech pro zjištění informací s určitou vypovídající hodnotou.

Posledním z cílů je zamyslet se nad možnou legislativní či metodickou úpravou tohoto zákona, která bude součástí prakticky zaměřené části práce.

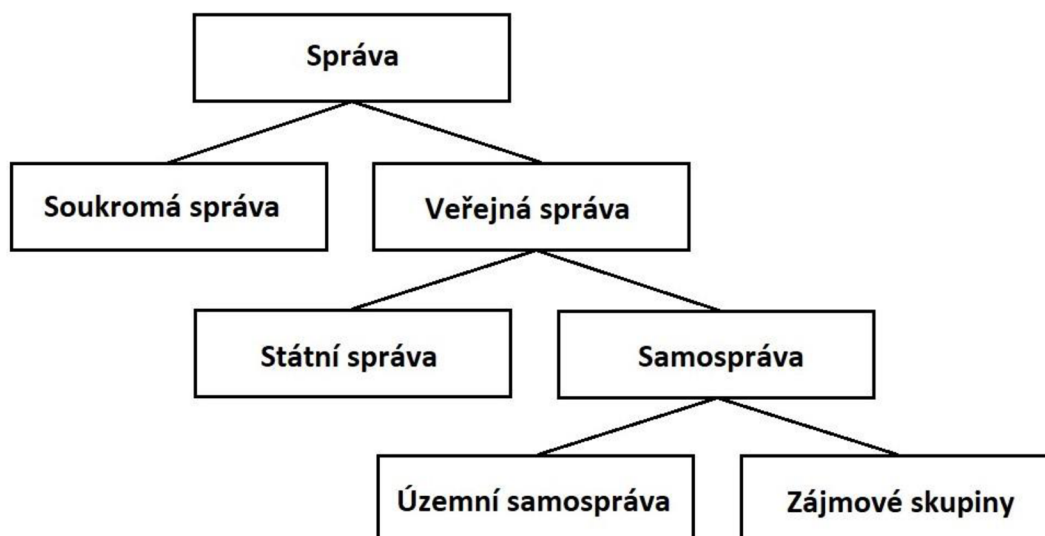
3 Správní právo

Správní právo je nedílnou součástí práva jako celku, kde vystupuje jako základní právní odvětví se specifickým předmětem úpravy a specifickou metodou právní regulace. Z hlediska vzniku je považováno za nejmladší právní odvětví. (Průcha, 2012)

Aby bylo správní právo správně zařazeno, je důležité ujasnit si, jaký je rozdíl mezi právem soukromým a veřejným. Soukromé právní normy upravují právní vztahy mezi subjekty, a to jak mezi fyzickými, tak i právníckými. Tyto vztahy mezi subjekty vznikají na základě dobrovolného jednání účastníků. Nejčastější formou vzniku těchto vztahů je forma smluvní. (Pikola & Jansa, 2008). V soukromém právu platí rovnost v postavení stran. (Průcha, 2012). Na druhé straně stojí normy veřejného práva, které upravují vztahy mezi fyzickými či právníckými osobami a státem (či osobou veřejného práva), kde ale stát stojí „nad“ subjekty fyzickými či právníckými. Lze tedy říci, že správní právo spadá pod právo veřejné, které se vyznačuje vztahem podřízenosti a nadřízenosti, přičemž nadřízeným subjektem je stát. (Pikola & Jansa, 2008)

Správa je rozdělena na správu soukromou a správu veřejnou, a to na základě toho, zda sleduje cíle soukromé nebo veřejné, přičemž správa veřejná je více vázána právem. Základní dělení správy je popsáno v *Obrázku 1*. Prostřednictvím veřejné správy je vykonávána státní moc. Aby mohla veřejná správa fungovat, musí mít své vlastní předpisy, jež jsou vydávány zákonodárnými orgány. Mezi tyto předpisy patří různé vyhlášky, nařízení apod. Tato práce bude spíše pracovat s pojmem veřejná správa, která se více týká zpracovávaného tématu.

Obrázek 1: Základní dělení správy

Zdroj: vlastní zpracování podle Pikola, P., & Jansa V. (2008). *Správní právo prakticky*. Praha: Česká zemědělská univerzita

3.1 Veřejná správa

System, kterým je veřejná správa, je vytvořený za účelem zabezpečení činnosti výkonu moci ve státě v oblasti veřejné správy. (Průcha, 2012)

Veřejná správa uskutečňuje funkce státu, a to funkci organizující, kdy jde o uspořádání subjektů veřejné správy, adresátů jejího působení a vztahů mezi nimi. Další funkcí je funkce mocenské ochrany, při které jde o poskytování ochrany s cílem zajištění bezvadného chodu veřejné správy a státu, a také vykonávání činnosti ve veřejném zájmu. Avšak tyto funkce se uskutečňují na základě dílčích funkcí. Jde například o funkce koordinační, kontrolní, evidenční apod. (Pikola & Jansa, 2008)

Veřejná správa je vykonávána formou státní správy anebo činností samosprávy a veřejnosprávními korporacemi. Pod státní správu spadá vláda, ministerstva, policie, finanční úřad aj. Činnosti samosprávy a veřejnosprávních korporací se dále člení na:

- a) územní, které vykonávají obce a kraje,
- b) zájmové, které vykonávají svazy a společenstva,
- c) profesní, které vykonávají profesní komory, jako např. Česká advokátní komora, Česká lékařská komora a další. (Pikola & Jansa, 2008)

Dále je veřejná správa členěna na přímou a nepřímou. Veřejná správa přímá je vykonávána státem prostřednictvím např. ministerstev a veřejná správa nepřímá je vykonávána jinými subjekty na základě zákonné delegace, např. obecními úřady. V případě vykonavatelů veřejné správy lze tyto vykonavatele rozdělit na orgány a úřad. Orgán představuje určitou státní moc a zahrnuje i postavení správního úřadu, jako např. prezident nebo vláda. Úřad pak dle funkčního pojetí tvoří oblast záležitostí přiřazených jako působnost určitému orgánu. Tuto působnost vždy vykonávají fyzické osoby. Podle institucionálního pojetí pak představuje organizační jednotku, které je přiřazena věcná a územní působnost. (Pikola & Jansa, 2008)

3.1.1 Kontrola veřejné správy

Podobně jako v jiných případech, je kontrolována i veřejná správa. Kontrola slouží jako záruka zákonnosti ve veřejné správě. Má několik významných funkcí, kterými jsou funkce zjišťovací, porovnávací či hodnotící a funkce nápravná. (Průcha, 2012)

Mezi vykonavatele kontroly patří parlament, soud, Nejvyšší kontrolní úřad a adresáti veřejné správy. (Pikola & Jansa, 2008)

Parlamentní kontrola je zahrnuta v pravomocích Poslanecké sněmovny České republiky. V rámci kontroly mohou poslanci realizovat několik kroků, některé z nich jsou např. vyslovení důvěry či nedůvěry vládě, podávání interpelací na vládu a její členy, zřizování specializovaných kontrolních orgánů, mají také možnost měnit či rušit podzákonné právní předpisy apod. (Pikola & Jansa, 2008)

Kontrola soudní je zaručena především Listinou základních práv a svobod (dále též „Listina“), kdy má každý občan České republiky možnost obrátit se na soud, a to ve věcech veřejné správy především na soud správní. (Pikola & Jansa, 2008)

3.2 Právní předpisy správního práva

Pod správní právo spadá řada právních předpisů, pomocí kterých se řeší různé právní vztahy správního práva. Je patrné, že je správní právo významné pro každodenní život, a to už z důvodu velkého množství právních předpisů upravující správní právo. (Pikola & Jansa, 2008)

Mezi nejvýznamnější právní předpisy správního práva patří několik pramenů. Základy správního práva nalezneme v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústava České

republiky, který formuje činnosti orgánů veřejné správy. Další ústavní zákon, který upravuje základy správního práva, je ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. Mezi další významné právní předpisy je možné zařadit např. i zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)¹, zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), zákon č. 222/2016 Sb., o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášených ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv², zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů nebo zákon č. 35/2021 Sb., o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů, jehož účinnost nastala k 1. 1. 2022. Jedním z dalších klíčových předpisů správního práva je i zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, který je hlavním tématem této práce. Toto byl však výčet pouze některých souvisejících zákonů, jelikož je správní právo spjata s velkým množstvím právních norem. (Novotný & Mejzlík, 2016)

¹Tento stavební zákon bude však zrušen ke dni 1. 7. 2023 a bude nahrazen novým, a to zákonem č. 283/2021 Sb., stavební zákon.

²Zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv bude účinný od 1. 1. 2023.

4 Ústavně-právní zakotvení práva na informace

Podle Ústavy České republiky (dále též „Ústava“), čl. 1 odst. 1 platí zásada demokraticismu, přičemž první článek zakotvuje svrchovanost, jednotnost a demokratičnost právního státu, jenž je založen na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Z toho vyplývá, že stát musí respektovat základní práva jednotlivce, což je dále a podrobněji upraveno v jednom z nejvýznamnějších zákonů v České republice, a to v Listině, která je ústavním zákonem č. 2/1993 Sb. ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.

Listina je základem pro garantování práva na informace. Politická práva upravuje druhý oddíl, kde je v čl. 17 odst. 1 zaručena svoboda projevu, a především téma této práce, právo na informace. Avšak odst. 4 říká, že právo vyhledávat a šířit informace, lze zákonem omezit. Následně v odst. 5 je stanovena povinnost pro státní orgány a orgány územní samosprávy přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Nicméně chyběl konkrétní zákon, který by upravoval rozsah a způsob poskytování informací, dokud nebyl schválen zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „InfZ“).

5 Zákon o svobodném přístupu k informacím

5.1 Pojem

Jelikož je naše doba často označována za dobu informační, je možné zde hovořit o informační explozi. Lidé se zajímají o informace určité problematiky v co nejvyšší kvalitě, a proto se obrací na orgány či instituce, které těmito informacemi disponují, a které podle InfZ tyto informace poskytují.

Počátky přijímání tohoto zákona sahají už do roku 1997, kdy na tvorbě podoby InfZ pracovaly dva na sobě nezávislé týmy, a to jeden pod vedením Oldřicha Kužílka a druhý pod vedením Michaela Žantovského. Z velké části se inspirovali právním řádem Spojených států amerických, konkrétněji Freedom of Information Act. Avšak vycházeli i z Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a též i z Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R(81)19. Návrh zákona byl podán v lednu roku 1998 Poslanecké sněmovně i Senátu. V květnu téhož roku byl návrh schválen Poslaneckou sněmovnou a postoupil do Senátu, kde ale bylo rozhodnuto, že na základě nedoladěné podoby zákona, nebude schválen. K přijetí tehdy chyběly pouze dva hlasy. To ovšem vzbudilo negativní reakce veřejnosti a dovozuje se, že na základě toho byl návrh přepracován. V rámci dlouhého procesu schvalování však docházelo k dalším průtahům a zákon byl nakonec schválen až na potřehtí. (Kolman, 2010)

Zákon nabyl platnosti 8. června 1999, přičemž legisvakantní lhůta trvala necelý půlrok. Zákon se stal účinným 1. ledna 2000. Od schválení InfZ proběhlo už několik novelizací zákona, a to 24. Poslední novelizace se stala účinnou 1. února 2022.

Už dříve se v České republice o právu na informace zmiňovala Listina, která však nekonkretizovala veškerou zákonnou úpravu. O rok dříve než InfZ, byl přijat zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí. (Mečkovská, 2006)

InfZ promítá směrnice Evropské unie, upravuje pravidla pro poskytování informací a také podmínky práva svobodného přístupu k informacím. Tento zákon má podobu obecného předpisu, tedy *lex generalis*, který se použije, pokud zvláštní zákon neboli *lex specialis* nestanoví něco jiného. *Lex specialis* má přednost před *lex generalis*. Zvláštní zákon, jenž se použije přednostně před InfZ, může být např. již zmiňovaný zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí nebo zákony, které upravují

řízení před soudy, jako je zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní apod. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.2 Základní zásady

Mezi základní zásady InfZ patří:

- posílená zásada publicity veřejné správy,
- právo na informace má každá osoba, ať už se jedná o fyzickou osobu, právnickou osobu, osobu bez státního občanství nebo cizince,
- nemusí být uváděn důvod žádosti o poskytnutí informace,
- v základních případech není možné žádat úhradu za práci pracovníka povinného subjektu, vyjma mimořádně rozsáhlého vyhledávání,
- ze zásady primární publicity vyplývá, že by měla být informace prvotně považována za poskytnutelnou, a až po rozboru zákona a souvisejících právních předpisů rozhodovat o odepření poskytnutí informace z důvodu odporování zákona, s čímž souvisí zásada konkrétního zákonného důvodu,
- je jasně a konkrétně zdůvodněno odepření poskytnutí informace,
- odepření části informace nesmí ovlivnit poskytnutí zbylé nezávadné části informace,
- žadatel má možnost podat opravný prostředek. (Kolman, 2010)

5.3 Povinné subjekty

Mezi povinné subjekty, které mají podle § 2 odst. 1 a 2 InfZ povinnost poskytovat informace, jež se vztahují k jejich působnosti, patří státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a subjekty, kterým je umožněno rozhodovat o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Povinné subjekty by měly podle stávající judikatury (např. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 44 Ca 179/2002) poskytovat informace ze všeho, co mají, nebo by měly vzhledem ke své působnosti mít, přičemž ve vztazích, ve kterých povinné subjekty vystupují, dochází k nakládání s veřejnými prostředky. Dále je v rozsudku zmíněno, že *„informací se miní to, co v okamžiku dotazu je, anebo býti má, v úřadu k dispozici. Pokud*

úřad zjistí, že nemá informaci, kterou podle svých povinností stanovených právními předpisy má mít, je povinen ji okamžitě doplnit a poskytnout.“

Lze se setkat se situací, kdy povinný subjekt je zároveň i žadatelem, a v tomto případě podle § 4 odst. 2 InfZ je mu informace poskytována za stejných podmínek jako jiným žadatelům. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Podle § 19 InfZ se za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost nepovažuje poskytnutí informací dle InfZ, a tedy pokud se nejedná o poskytnutí informací dle InfZ, pak mlčenlivost povinných subjektů, jakožto zaměstnanců, trvá, je-li jim zákonem uložena. (Korbel & kolektiv, 2005)

V případě, kdy dojde k pochybení povinného subjektu při poskytování informací, pak je tato odpovědnost upravena v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti. Odpovědnost vzniká za nezákonné rozhodnutí nebo za nesprávný úřední postup, za který je považováno např. nedodržení zákonem stanovené lhůty. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Pozornost by se měla obrátit taktéž na nařízení vlády č. 364/1999 Sb., kterým se upravuje součinnost orgánů státní správy s obcemi při zajišťování povinností obcí podle InfZ. Díky tomuto nařízení mohou obce požádat příslušný orgán státní správy o součinnost při plnění povinností v rámci poskytování informací, o poskytnutí podkladů pro splnění, a taktéž o metodickou pomoc. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.3.1 Státní orgány

Státní orgány nejsou pouze orgány státní správy neboli orgány moci výkonné, ale patří sem ve smyslu InfZ i další orgány moci zákonodárné a soudní. Nelze však zaměňovat pojem státní orgány a správní orgány. Konkrétní státní orgány jsou vyjmenovány v Ústavě. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Další orgány, jako jsou ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy, lze najít v tzv. kompetenčním zákoně, tj. v zákoně č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky nebo v zákoně č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Tyto orgány spadají pod moc výkonnou. Současně je v České republice 14 ministerstev, na které lze podat žádost o poskytnutí informace. Jde

o Ministerstvo financí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tzv. jiné ústřední orgány státní správy jsou např. Český statistický úřad, Úřad průmyslového vlastnictví, Národní bezpečnostní úřad nebo Správa státních hmotných rezerv. (Kolman, 2010). Podle rozsudku NSS č. j. 2 Ans 8/2010-68 je řazen mezi povinné subjekty i prezident republiky. Ovšem všechny žádosti o informace, které jsou adresované prezidentovi republiky, vyřizuje Kancelář prezidenta republiky, jak je již uvedeno ve zmíněném rozsudku.

Na základě moci zákonodárné má informační povinnost Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a Senát Parlamentu České republiky. Dále i všechny parlamentní komise a výbory. (Kolman, 2010)

Z moci soudní sem spadají všechny typy soudů, kde lze zmínit především Nejvyšší správní soud nebo Ústavní soud České republiky. (Kolman, 2010)

Povinnost poskytovat informace mají také bezpečnostní sbory, tedy Policie, Hasičský záchranný sbor, Vězeňská služba, Celní správa, Armáda ČR, dále i Česká inspekce životního prostředí, Státní zemědělská a potravinářská inspekce a spousta dalších. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.3.2 Územní samosprávné celky a jejich orgány

Formulace „územní samosprávné celky a jejich orgány“ se stala novou prostřednictvím novely č. 61/2006 Sb., kterou byla pozměněna právě dřívější formulace „orgány územní samosprávy“. Zmíněná novelizace byla zapotřebí díky problémům, které nastávaly v otázce, zda v případě obcí a krajů existuje pouze jeden povinný subjekt, a to „územní samosprávné celky a jejich orgány“, nebo zda je vedle sebe více povinných subjektů, a to „územní samosprávné celky“ a „jejich orgány“. Problém nastává až v případě praktického využití. Tyto nejasnosti byly odstraněny v usnesení ÚS 281/11, kde je zmíněno, že pokud se vyřízení žádosti o informaci v rámci územního samosprávného celku ujme jiný orgán, než kterému byla žádost původně adresována, pak lze považovat za povinný subjekt územní samosprávný celek jako takový. Takže pokud bude například

žádost o informaci adresována radě obce, pak je v pořádku, když tuto žádost vyřídí obecní úřad. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Povinnými subjekty jsou zde tedy obce a kraje, za které zodpovídá přímo obec či kraj v zastoupení rady, zastupitelstva, starosty či hejtmána. Dále obecní úřad nebo krajský úřad a v neposlední řadě obecní policie. Starosta má navíc odpovědnost za informování veřejnosti o činnosti obce, a to dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). (Kolman, 2010)

5.3.3 Veřejné instituce

Za veřejnou instituci lze považovat subjekt, jenž je na základě jeho založení a režimu řízení odvozen z veřejného práva. Tyto subjekty jsou napojeny na veřejné rozpočty nebo na rozpočty jinak na veřejné prostředky navázané. (Kolman, 2010)

Veřejné instituce byly do účinnosti novely č. 61/2006 Sb. formulovány jako „veřejné instituce hospodařící s veřejnými prostředky“. Mezi veřejné instituce se řadí tzv. veřejné ústavy, kam patří veřejné školy, nemocnice a veřejné zdravotní a sociální ústavy, rozpočtové a příspěvkové organizace atd. Řadí se sem i veřejné podniky, které se liší od předchozí skupiny tím, že vytváří určitou ekonomickou aktivitu podnikatelského charakteru, dále veřejné nadace a obecně prospěšné společnosti hospodařící s veřejnými prostředky. Správní soudy zahrnují mezi veřejné instituce také např. Ředitelství silnic a dálnic, Národní památkový ústav, anebo akciové společnosti, jako jsou České dráhy a České energetické závody. Naopak mezi veřejné instituce nebyla zařazena např. Všeobecná zdravotní pojišťovna, a. s., nebo Česká kancelář pojistitelů. Za povinné subjekty lze také považovat některé právnické osoby, a to z důvodu, že stát i územní samosprávné celky zajišťují část úkolů právě prostřednictvím právnických osob, proto by i jejich činnost měla podléhat veřejné kontrole. Právnickými osobami jsou většinou obchodní společnosti, a to zejména akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným. Tyto společnosti jsou zakládány obcemi a kraji, které mají sloužit právě k plnění úkolů samosprávy nebo k plnění jiných úkolů nevrchnostenské veřejné správy, např. společnosti zajišťující svoz odpadu či městskou hromadnou dopravu. Avšak mezi veřejné instituce nepatří ty právnické osoby, v nichž se povinný subjekt sice účastní, ale nevykonává v nich rozhodující vliv. Znaky veřejné instituce naplňují ale i dobrovolné svazky obcí, školské právnické osoby, státní podniky, právnické osoby „neziskové“ povahy nebo nadace a nadační fondy. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.3.4 Další povinné subjekty

Při úvahách o povinných subjektech, kterým je umožněno rozhodovat o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, je příkladem fyzické osoby jakožto povinného subjektu, ten, komu byl svěřen výkon moci v rámci vybraných odvětví veřejné správy, např. lesní stráž, která je podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů, fyzickou osobou zajišťující ochrannou službu v lesích při obecném užívání lesů občany. Dále mezi příklady fyzických osob, jež jsou povinnými subjekty, patří stráž přírody na základě zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, či rybářská stráž na základě zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů. Lze do této skupiny zařadit i např. notáře, ředitele školy, rektora univerzity, soudního exekutora či soudního lékaře. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4 Žádost o poskytnutí informace

Žádost je podávána ústně anebo písemně, přičemž může být doručena různými způsoby, a to např. doručením poštou, doručením prostřednictvím datové schránky či e-mail, osobním sdělením u povinného subjektu atd. Zvolený způsob bude záviset na formě žádosti. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Formulář pro písemnou žádost předepsaný není, avšak povinný subjekt může formulář pro usnadnění nabídnout, není to ale jeho povinnost. (Kužilek, 2004)

5.4.1 Žadatel

Žadatelem může být každá fyzická i právnická osoba. [§ 3 odst. 1 InfZ]. V případě, kdy o informaci žádá fyzická osoba, není požadováno dosažení určitého věku ani zletilost. Pokud jde o právnickou osobu, pak zde vůbec nehraje roli předmět činnosti, jelikož se může dotazovat na jakékoliv informace, které se nemusí týkat oblasti, ve které podniká. Žadatel není omezen ani povinností mít české státní občanství, z čehož plyne, že žadatelem může být i cizinec. Jak už bylo zmíněno, žadatelem v jiné oblasti může být i povinný subjekt. V minulosti tak současně žadatelem a povinným subjektem byly např. České dráhy, a. s. V případě, kdy je žadatelem účastník správního řízení a žádá o informace ze správních spisů, má právo se s celým obsahem spisu seznámit a nemělo

by zde docházet k omezení práva na informace. Avšak v případě, kdy osoba není účastníkem řízení, povinný subjekt nemá oprávnění ověřovat právní zájem, a může být zde uplatněno omezení práva na informace. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

V případě, kdy jedna osoba podá více žádostí, povinné subjekty mohou tyto žádosti spojit a vyřizovat je jako jednu podanou žádost. Tyto žádosti lze jednoduše spojit pouze pokud jsou podány v jeden den. Není-li splněna tato podmínka, pak lze žádosti podané v různé dny po sobě jdoucí také spojit, ale vyřízení žádosti je pak komplikovanější z pohledu lhůty pro vyřízení žádosti, která by v tomto případě běžela od chvíle, kdy byla podána první žádost, a povinný subjekt by si tak zkrátil dobu na vyřízení. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Dalším z příkladů možných žádostí jsou žádosti hromadné, které jsou podávány více osobami. Zde jsou možné dva postupy při vyřizování. Za jako jeden z postupů lze považovat postup, ve kterém je podána společná odpověď na podanou žádost. V druhém případě se jedná o postup, v němž je každému žadateli poskytnuta individuální odpověď. Druhý postup je praktičtější, a to z toho důvodu, že je možné postupovat vůči každému žadateli rozdílně a náklady lze rozpočítat mezi jednotlivé žadatele, a to na základě individuálních požadavků každého ze žadatelů. Do těchto nákladů lze zařadit např. náklady za kopie listin nebo za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.2 Ústní žádost

V podobě ústní žádosti není slovní záznam žádosti zachycen, zatímco u žádosti písemné je text uchovatelným způsobem zaznamenán. Náležitosti ústní žádosti nejsou předepsány, avšak musí z této žádosti vyplývat, že se jedná o poskytnutí informace na základě žádosti podle InfZ. Povinný subjekt nemá povinnost ústní žádost sepsat do protokolu tak, aby byla považována za žádost písemnou. Avšak nic mu nebrání v tom, aby ústní žádost zaznamenal a vyřizoval takovou žádost jako žádost písemnou. Úprava zákona ani výslovně nestanoví, jak má být ústní žádost povinnými subjekty vyřízena, ale pouze předpokládá, že buď bude informace poskytnuta nebo ne. V případě neposkytnutí informace ústně, je vhodné upozornit žadatele o možnosti podání žádosti písemně. Jak už bylo zmíněno, zákon nemá pro ústní žádost výslovnou úpravu, a to ani co se týče lhůty, po kterou má být žádost vyřízena. Předpokladem je, že bude žádost vyřízena okamžitě, a to osobním sdělením, telefonickým sdělením, vydáním požadované kopie apod.

V souvislosti s pořizováním a vydáváním kopií může být tato činnost podmíněna úhradou nákladů na základě vydaného sazebníku povinným subjektem. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Může se stát, že žadatel nebude spokojený s poskytnutou informací, nebo mu bude připadat nedostačující. V takovém případě je na místě, aby podal novou žádost, a to písemně. [§ 13 odst. 2 InfZ]. Z výše uvedeného vyplývá, že co se týče žádosti podané ústně, žadatel si na nečinnost povinného subjektu nebo na vyřízení žádosti nemůže jakkoli stěžovat. Jediným řešením je podání nové žádosti. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.3 Písemná žádost

Písemná žádost může být podána několika způsoby, mezi které patří podání žádosti datovou schránkou, e-mailem nebo poštou. (Frybová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Jedná-li se o podání žádosti prostřednictvím datové schránky, musí být splněna podmínka podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, kde fyzická i právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci pouze v případě, pokud má zpřístupněnou svou datovou schránku, a pokud to umožňuje povaha tohoto úkonu. V tomto případě se však nejedná o žádost učiněnou elektronicky, přičemž ale o písemnou žádost ano. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Existuje však i internetová stránka www.podejto.cz, která usnadní práci s tvorbou a podáním žádosti. Po vyhledání konkrétní datové schránky ve veřejném seznamu datových schránek, kde stačí vyplnit jméno a příjmení, název firmy nebo identifikační číslo, systém automaticky předvyplní všechny kolonky vybraného formuláře podle dat z veřejných registrů. Následně je možné formulář odeslat, a to prostřednictvím datové schránky, do které nás přesměrují.

Když je podávána žádost pomocí datové zprávy neboli e-mailem, nemusí mít tato zpráva uznávaný elektronický podpis, jelikož zákon takové požadavky nestanoví. Na základě chybějícího uznávaného elektronického podpisu však nastává problém, kdy jsou podávány žádosti pod smyšlenými identitami a dalším problémem jsou i anonymní žádosti. Podle § 14 odst. 3 InfZ je způsob podání žádosti e-mailem považován za formu písemné žádosti, pokud je doručena na elektronickou adresu podatelny povinného subjektu, anebo na jakoukoli jinou elektronickou adresu povinného subjektu v případě,

kdy není uveřejněna elektronická adresa podatelny. Nicméně je-li elektronická adresa podatelny uveřejněna, ale žádost by byla poslána na jinou adresu, povinný subjekt nemá povinnost tuto žádost vyřizovat, avšak je žádoucí, aby byl žadatel o svém špatném kroku informován. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.4 Postup při podávání žádosti

Ze žádosti musí být jasné, že se jedná o žádost na základě InfZ a musí být zřejmé, jakému povinnému subjektu je žádost určena. [§ 14 odst. 2 InfZ]. To je ovšem splněno už tím, že je žádost doručena např. na elektronickou adresu podatelny konkrétního povinného subjektu a nemusí tak být přesně označena povinným subjektem, kterému se žádost podává. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Zároveň žadatel nemá právo požadovat, aby jeho žádost vyřídil konkrétní pracovník, odbor nebo komise. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

V podané žádosti od fyzické osoby podle § 14 odst. 2 InfZ musí být uvedené jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého bydliště a v případě, kdy žadatel není přihlášen k trvalému bydlišti, pak adresu bydliště. Dále je potřeba doplnit adresu pro doručování, pokud se liší od adresy trvalého bydliště. Pokud by se jednalo o žadatele jakožto právnickou osobu, musel by uvést název, identifikační číslo, adresu sídla a adresu pro doručování v případě, kdy se liší od adresy sídla. Tou se rozumí i adresa elektronická, a to v obou případech adres pro doručování. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Přestože v praxi dochází k tomu, že jsou podávány žádosti pod smyšlenými identitami, povinné subjekty i při důvodných pochybnostech o existenci žadatele nemají právo ověřovat existenci jakéhokoli žadatele. Je ale možnost, jak tento problém řešit, a to podáním dotazu na správce informačního systému, kterým je Ministerstvo vnitra, zda je určitá osoba s určitým datem narození a adresou trvalého bydliště vedená v evidenci obyvatel. V takovém případě by totiž nešlo o poskytnutí údajů z evidence, ale pouze o potvrzení či vyvrácení existence tohoto žadatele. Žádost, která by nesplňovala zmíněné náležitosti, by nebyla považována za žádost podle InfZ. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

InfZ nestanovuje jazyk, ve kterém má být žádost podána, a proto je možné podat žádost i v jiném než českém jazyce. [§ 4a odst. 1 InfZ]. Nicméně pokud by byl tento jazyk povinnému subjektu nesrozumitelný, vyzval by do 7 dnů ode dne podání žádosti

žadatele o upřesnění, a to dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. V tomto případě, aby žádost předložil v českém jazyce. Jazyky, jež by měly být pro každý povinný subjekt srozumitelné, jsou jazyk český a jazyk slovenský.³ (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Existuje i možnost vzít podanou žádost zpět, kdy bude věc neformálně ukončena tím, že se spis vyřídí jeho založením, a to dle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.5 Vyřízení žádosti

Žádost by měla být dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ vyřízena do 15 dnů ode dne přijetí povinným subjektem.⁴ Za včas vyřízenou žádost je brána i taková žádost, na kterou je doručena odpověď i v poslední den lhůty. Nezáleží na tom, zda je pracovní den, víkend nebo svátek, stále platí 15 dnů pro vyřízení, s výjimkou výše vyjmenovaných situací, kdy může dojít ke zkrácení či prodloužení této doby, a to podle situace. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

V nejlepším případě dochází k poskytnutí informace žadateli. Avšak ne vždy to funguje takto snadno.

Může dojít k situaci, kdy podle § 14 odst. 5 písm. a) InfZ povinný subjekt do 7 dnů ode dne podání žádosti vyzve žadatele, aby žádost doplnil, a to v případě, kdy vyřízení žádosti brání nedostatek údajů o žadateli.⁵ Žadatel tak musí učinit do 30 dnů ode dne doručení žádosti, a pokud tak neučiní, žádost se odloží. Výzva k doplnění nemůže být podána povinnými subjekty opakovaně, jelikož zákon uvádí, že po nedoplnění údajů potřebných k vyřízení žádosti, bude tato žádost odložena. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Téměř totéž bude platit i v případě, pokud je žádost nesrozumitelná, není z žádosti poznat, o jakou informaci žadatel žádá nebo je žádost formulována příliš obecně, a to dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ. Zde by byl žadatel vyzván do 7 dnů od podání

³Je-li uznána národnostní menšina, pak povinný subjekt musí žádost v jazyce národnostní menšiny též akceptovat, a to dle § 9 zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů.

⁴Den přijetí žádosti povinným subjektem se považuje za den, kdy byla žádost podána.

⁵Pokud některé údaje chybí, avšak nebrání v tom, aby byla žádost vyřízena, může dojít k tomu, že povinný subjekt nebude k tomuto nedostatku přihlížet.

žádosti o upřesnění, a v případě, kdy žádost není do 30 dnů ode dne doručení upřesněna, se žádost odmítne. Výzva žadateli může být podána i v případě, kdy by měl povinný subjekt podezření, že žadatel žádá o informaci za účelem zneužití práva na informace, na základě čehož může žádost i odmítnout. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Avšak tento důvod je dovozován pouze z judikatury, zákon tuto možnost odmítnutí žádosti nenabízí. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021). V momentě, kdy žadatel projeví nesouhlas s doplněním údajů, pak je možné, aby povinný subjekt žádost odložil před uplynutím 30 dnů. Nedojde-li k upřesnění do 30 dnů, pak dojde k odmítnutí žádosti, a to i v tom případě, kdy by byla žádost upřesněna nedostatečně a nemohlo by tak dojít k vyřízení žádosti. Příkladem v praxi může být nesrozumitelnou žádostí např. žádost s nečitelným rukopisem, žádost s nelogickou návazností slov ve větě apod. Je zde také důležité odlišit obecně formulovanou žádost, která může vést též k výzvě k upřesnění. Příklad takovéto žádosti může být „žádost o poskytnutí všech informací o činnosti obce“, kdy tato žádost je sice srozumitelná, ale není z žádosti zřejmé, jaké informace byl měl povinný subjekt hledat. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Výzva může být zároveň jak k doplnění, tak i k upřesnění. Nicméně musí být obě výzvy uskutečněny současně. V obou případech, kdy dojde k doplnění či upřesnění žádosti, má povinný subjekt 15 dnů ode dne jejího doplnění či upřesnění na to, aby žádost vyřídil. [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ]. Zároveň výzva k doplnění či upřesnění nespadá pod rozhodnutí, a tudíž nemusí mít formální náležitosti. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Kromě již zmíněných způsobů vyřízení žádosti, existují i jiné. Jedná se o odložení žádosti, odkaz na zveřejněnou informaci, rozhodnutí o odmítnutí žádosti, rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Může však jít i o kombinaci těchto způsobů. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

K odložení žádosti může dojít v několika případech, a to, pokud žadatel ve lhůtě nedoplnil své identifikační údaje [§ 14 odst. 5 písm. a) InfZ], nezaplatil úhradu za poskytnutí informací ve lhůtě nebo nepodal stížnost proti oznámení o výši úhrady [§ 17 odst. 5 InfZ], anebo pokud se požadovaná informace nevztahuje k působnosti povinného subjektu [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ]. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021). Tato skutečnost musí být žadateli sdělena do 7 dnů ode dne doručení žádosti. Toto sdělení však musí být odůvodněné. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Může se stát, že žádost o informaci směřuje k již zveřejněné informaci. V takové situaci může povinný subjekt poskytnout pouze odkaz na internetovou stránku, kde se tato informace nachází. K tomuto odkázání musí dojít co nejdříve, ale nejpozději do 7 dnů od přijetí žádosti. [§ 6 odst. 1 InfZ]. Dle § 6 odst. 2 InfZ se i přesto může žadatel domáhat přímého poskytnutí informace, avšak povinný subjekt není povinen této žádosti vyhovět, pokud byla podána elektronicky. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Poskytne-li povinný subjekt informaci přímo, i když by mohl poskytnout informaci odkazem, není to chybný postup. Záleží na povinném subjektu, jak se rozhodne v takovém případě postupovat. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Posledním způsobem vyřízení žádosti je rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to zcela nebo zčásti. [§ 15 odst. 1 InfZ]. Povinný subjekt vydává toto rozhodnutí na základě toho, že informaci nemá, anebo ji má, ale neposkytne ji. Též lze žádost odmítnout, pokud žadatel neupřesnil žádost na základě výzvy od povinného subjektu. [§ 14 odst. 5 písm. b) InfZ]. Jde o klasické správní rozhodnutí se všemi náležitostmi, kterými jsou výrok rozhodnutí, odůvodnění rozhodnutí a poučení o opravném prostředku. Výrok obsahuje sdělení, že povinný subjekt informaci neposkytuje a odkáže na příslušné ustanovení zákona, proč informaci nemůže poskytnout. V odůvodnění pak povinný subjekt uvede, jakými úvahami se řídil a proč tyto úvahy vedly k odmítnutí žádosti. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021). V praxi dochází k situaci, kdy je stejná žádost podána opakovaně, ale vyřízení první žádosti už proběhlo. Nicméně pokud by první žádost byla z nějakého důvodu odmítnuta, pak povinný subjekt má povinnost přezkoumat, zda důvod k odmítnutí žádosti stále přetrvává i u druhé totožné žádosti, a v případě, že tento důvod přetrvává, je žádost znovu odmítnuta. Povinný subjekt nemá povinnost znovu vydávat již poskytnuté informace. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

V rámci poskytnutí licenční nabídky má povinný subjekt povinnost společně s vyřízením žádosti předložit žadateli konečnou licenční nabídku, a to v dané lhůtě, kterou se předpokládá 15 dnů. [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ]. Ovšem existuje několik situací, kdy mají povinné subjekty možnost ze závažných důvodů prodloužit lhůtu pro poskytnutí informace. Maximální počet dní, o které lze lhůtu prodloužit, je 10, a to dle § 14 odst. 7 InfZ. Mezi závažné důvody k prodloužení lhůty patří vyhledání a získání požadovaných informací v jiných úřadovnách, jež jsou oddělené od úřadovny, která žádost vyřizuje. Je zde důležité, aby bylo žadateli sděleno, proč bude povinný subjekt vyhledávat informace na jiné úřadovně, a proč je tedy adekvátní lhůtu prodloužit. Dalším závažným důvodem

je vyhledání a získání objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti, kde za objemné množství informací lze považovat množství, které není úměrné běžnému poskytování informací v podmínkách konkrétního povinného subjektu. I v tomto případě musí být žadatel srozuměn s důvody, kvůli kterým bude lhůta prodloužena. V této situaci musí být přesně vyloženo, že se jedná zároveň o oddělené a odlišné informace. V poslední řadě je považován za závažný důvod konzultace s jiným povinným subjektem, jenž má závažný zájem na rozhodnutí žádosti, nebo konzultace mezi dvěma či více složkami povinného subjektu, jež mají též závažný zájem na rozhodnutí žádosti. Závažný zájem je dán, pokud se požadované informace týkají působnosti i jiného povinného subjektu, a jestliže by způsob vyřízení žádosti byl pro jiný povinný subjekt důležitý. V této souvislosti lze říci, že pokud je prodloužena lhůta pro poskytnutí informace, je automaticky prodloužena i lhůta pro odmítnutí žádosti, a to pro odmítnutí částečné i celé žádosti. Lhůtu lze prodloužit i v poslední den základní lhůty. O prodloužení lhůty a o jeho důvodech musí být žadatel informován. Neinformuje-li povinný subjekt žadatele včas, a to před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace, o možnost prodloužení lhůty přijde. Pokud by žadatel nesouhlasil s prodloužením lhůty, musí počkat do uplynutí této prodloužené lhůty, a teprve pak může podat stížnost. Dojde-li k prodloužení lhůty, vztahuje se toto prodloužení na všechny požadované informace v žádosti, a to i přesto, že by se důvod vztahoval jen k některým informacím. Licenční smlouva, jež se uzavírá na základě žádosti o informace, má specifické prvky. Jedním z těchto prvků je např. možnost žadatele brojit proti výši odměny stížností či proti oprávnění požadovat uzavření licenční smlouvy, a to též stížností. Dále je licenční smlouva upravena v § 2358 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též „občanský zákoník“). Není-li postup poskytování informace na základě licenční nebo podlicenční smlouvy upraven InfZ, pak se postupuje podle autorského zákona⁶, přičemž požadovaná informace je předmětem ochrany práva autorského. Žadateli musí být umožněno dále užívat informace v souladu se žádostí, nestanoví-li InfZ jinak. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Forma vyřízení žádosti není zákonem upravena, ovšem je ale na místě, aby se postup poskytnutí informace uchovával, a proto je nutné dle § 14 odst. 6 InfZ z každé

⁶Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

poskytnuté informace zachovat písemný záznam, a to především z důvodu umožnění přezkumu nadřízeným orgánem. U většiny povinných subjektů bude takový záznam tvořit pouze žádost o poskytnutí informace a sdělení, ve kterém byly požadované informace poskytnuty a není potřeba vytvářet speciální záznamy o postupu vyřízení. Některé povinné subjekty dokonce podléhají spisové službě, a to přímo či nepřímo.⁷ Mezi tyto orgány patří státní orgány, územní samosprávné celky a některé veřejné instituce. Tato povinnost bude naplněna v podobě listinné nebo digitální. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.6 Poskytovaná informace

Informace mohou být poskytnuty na žádost, zveřejněním nebo tzv. „otevřená data“, která lze najít v informačním systému veřejné správy ve správě Ministerstva vnitra, jímž je Národní katalog otevřených dat. [§ 4c InfZ]. Jeho cílem je umožnit efektivní vyhledávání mezi otevřenými daty, která jsou již publikována. (Míšek, 2021). Jde především o různé statistiky, rozpočty, databáze, přehledy apod. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ je informací jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, která je zaznamenána na jakémkoliv nosiči, a ne nutně pouze na jednom. Informace může být zaznamenána i na více nosičích. Naopak na jednom nosiči může být více informací. Informace je poskytována ve formátu a v jazyce, který odpovídá obsahu žádosti o informaci. V tomto případě, kdy poskytnutí informace předcházela žádost, je informace poskytnuta dle § 4a odst. 2 InfZ jako:

- a) sdělení v elektronické či listinné podobě,
- b) kopie dokumentu, jenž obsahuje požadovanou informaci,
- c) datový soubor, jenž obsahuje požadovanou informaci,
- d) náhled do dokumentu, jenž obsahuje požadovanou informaci,
- e) sdílená data,
- f) informace, ke které je umožněn dálkový přístup (využíváno v případech, kdy se informace v průběhu času mění, obnovuje nebo doplňuje).

Pokud se jedná o informaci poskytovanou elektronicky, pak by tento soubor měl být ve formátu, který je každému žadateli přístupný za použití běžného

⁷Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.

programového vybavení počítače. Jedná se o formáty PDF, TXT, JPEG, RTF, RDF, XML, HTML či CSV. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Problém nastává, pokud se žádost o poskytnutí informace vztahuje k informaci, kterou povinný subjekt nemá k dispozici neboli tato informace neexistuje. Tato situace může nastat například v případě žádosti o záznamy z jednání povinných subjektů, kdy ale tyto záznamy nemusely být vůbec pořízeny. Pokud by však povinný subjekt podle zákona měl mít požadovanou informaci, ale nemá ji, musí ji opatřit, vytvořit či jinak získat. Další takovou speciální situací jsou žádosti o kopie dokumentů, které už byly předány do skartačního řízení a byly tak zničeny. Avšak pokud byly dokumenty archivovány, pak je přístup k nim upraven zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů. Též je možné setkat se s případem, kdy je podaná žádost o informaci adresována povinnému subjektu, jenž požadovanou informací sice disponuje, ale nevztahuje se k jeho působnosti. V takovém případě vzniká otázka, jestli poskytnutí informace podléhá informační povinnosti povinného subjektu či nikoliv. Odpověď nabízí rozsudek č. j. 31 Ca 146/2007-36, kde je poznamenáno, že aby vznikla povinnost poskytnout požadovanou informaci, pak musí být splněny dvě podmínky. Jednou z nich je, že musí jít o informaci, kterou povinný subjekt disponuje, a druhá z podmínek říká, že se informace musí vztahovat k působnosti povinného subjektu. V případě, kdy povinný subjekt odmítá vyhovět žádosti o informaci, musí vydat ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti či o odmítnutí části žádosti, proti čemuž lze podat odvolání. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Je důležité zmínit, že dle § 5 odst. 3 InfZ musí být poskytnutá informace povinným subjektem zveřejněna do 15 dnů od poskytnutí informace, a to způsobem, jenž umožňuje dálkový přístup. V případě, kdy informace nebyla poskytnuta v elektronické podobě, je dostačující, aby byla zveřejněna pouze doprovodná informace, jež vyjadřuje její obsah.

5.4.7 Doprovodná informace

Doprovodnou informací je informace, která úzce souvisí s požadovanou informací, tudíž blíže vysvětluje její charakter, jako např. informace o jejím původu, počtu, důvodu odepření apod. [§ 3 odst. 6 InfZ]. Je pouze na uvážení povinného subjektu, zda doprovodnou informaci k požadované informaci připojí nebo ne. Dále lze za

doprovodnou informaci považovat poučení žadatele o právní odpovědnosti za případné zneužití poskytnutých informací. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.4.8 Úhrada nákladů

Povinné subjekty jsou dle § 17 odst. 1 InfZ oprávněny žádat úhradu na základě poskytování informací, a to ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat, odesláním informací žadateli či mimořádně rozsáhlém vyhledávání. Avšak závisí na jednotlivých povinných subjektech, zda budou úhradu vyžadovat. (Kolman, 2010). Pokud ale povinný subjekt nemá zveřejněný sazebník za poskytování informací, nebo by v sazebníku nebyl definován způsob výpočtu úhrady dostatečně jasně, pak povinný subjekt nemůže o úhradu žádat. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

V případě, kdy povinný subjekt bude úhradu nákladů žádat, musí dle § 17 odst. 3 InfZ tuto skutečnost oznámit v písemné podobě žadateli, a to spolu s výší úhrady před poskytnutím informace. Z tohoto oznámení musí být jasné, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vypočtena. § 17 odst. 4 InfZ říká, že pokud by povinný subjekt takovéto oznámení neučinil, ztrácí zcela nárok na úhradu nákladů. Žadatel musí dle § 17 odst. 5 InfZ vypočtenou úhradu nákladů zaplatit do 60 kalendářních dnů. Neučiní-li tak, povinný subjekt žádost odloží. (Kolman, 2010)

V hojném počtu případů však výše stanovené úhrady zaplacená není, což je možné sledovat např. u Ústavního soudu v Brně, kdy v roce 2020 byla výše stanovených úhrad 4 922,- Kč, avšak skutečně zaplaceno bylo pouze 318,- Kč. (Ústavní soud České republiky, 2021). Je patrné, že velkou část žadatelů úhrada nákladů odradí.

Existuje i možnost sjednat si splátkový kalendář, avšak poskytnout informaci lze až po úplném zaplacení. Mimoto většina částek za poskytnutí informace je velice nízká, a proto by se k takovému kroku nemělo schylovat. (Kolman, 2010). Nemělo by totiž docházet ke znevýhodňování osob, které nemohou úhradu zaplatit, jelikož by tím došlo k porušení ústavní garance. (Mečkovská, 2006)

Budoucí změnou v InfZ by však mělo být zavedení zálohy na úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

V praxi se lze setkat s obcházením povinnosti úhrady nákladů za poskytnutí informací, a to štěpením žádostí ze strany žadatele, pokud by se tedy jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, jelikož by za toto vyhledávání byla požadována úhrada nákladů. Pokud by se jednalo o žádosti podané současně, pak lze úhrady nákladů nasčítat. Nicméně i u žádostí, které jsou podávány po patnácti denních lhůtách, lze úhrady nákladů nasčítat, a to v případě, kdy je zjevné, že se jedná o obcházení zaplacení úhrady nákladů. Mimořádně rozsáhlým vyhledáváním je shromažďování informací, které je časově náročné a zaměstnanec, jenž je pověřen vyřízením žádosti, je nucen přerušit či odložit své další úkoly. V podstatě se mimořádně rozsáhlé vyhledávání vymyká běžnému poskytování informací. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Byla-li v licenční smlouvě sjednána odměna, nelze zároveň požadovat úhradu nákladů. (§ 17 odst. 2 InfZ)

Úhrady za poskytnutí informací putují povinnému subjektu. [§ 17 odst. 6 InfZ]. Tedy pokud je povinným subjektem např. obec, pak tyto peníze plynou do municipálního rozpočtu, nikoliv do státního. (Kolman, 2010)

5.5 Zveřejňování informací

Zveřejněná informace je dle § 3 odst. 5 InfZ informace, kterou je možné vždy znovu vyhledat či získat na všeobecně přístupném místě. Přístupné místo však nepodléhá požadavku nepřetržitého přístupu, z čehož vyplývá, že nemusí být umožněno se s informací seznámit po celých 24 hodin. Povinnost zveřejňovat informace se vztahuje na všechny povinné subjekty. Za zveřejněnou informaci lze považovat např. informaci vydanou tiskem, informace vystavené na úřední desce, informace umístěné v knihovně nebo informace zpřístupněné s možností dálkového přístupu, kde jsou výjimkou povinné subjekty, které jsou fyzickými osobami. Povinný subjekt je dle § 5 odst. 1 InfZ povinen umožnit pořízení kopií. Informace jsou zveřejňovány ve všech jazycích a formátech, v nichž byla vytvořena. [§ 4b InfZ]. Je-li informace zveřejňována elektronicky, pak by měla být zveřejněna v otevřeném formátu, a pokud je to možné, tak ve formátu, který je strojově čitelný. [§ 3 odst. 11 InfZ]. Informace se zveřejňují buď dobrovolně nebo povinně, přičemž za povinně zveřejněné informace se dle § 5 odst. 1 InfZ považují např. určité základní informace o důvodu, způsobu založení a činnosti povinného subjektu či informace, které byly poskytnuty na základě žádosti. Musí být také zveřejněny

informace o opravných prostředcích, takže lhůta, způsob a místo, kde je možné podat opravný prostředek proti rozhodnutí povinného subjektu o právech a povinnostech osob. Dále také postup, jenž musí být dodržován povinnými subjekty při vyřizování žádostí, sazebník úhrad za poskytování informací, výroční zpráva o činnosti povinného subjektu při poskytování informací, elektronická adresa podatelny a spoustu dalších. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Celé znění struktury zveřejňovaných informací lze najít ve vyhlášce č. 515/2020 Sb., o struktuře informací zveřejňovaných o povinném subjektu a o osnově popisu úkonů vykonávaných v rámci agendy.

Kdykoliv dojde ke změně zveřejněné informace, musí ji povinný subjekt aktualizovat. Může však dojít také k zániku zveřejněné informace, např. sejmutím z úřední desky, odstraněním souboru z webových stránek či zničením zpřístupněného nosiče. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Co se týče kontrolování této povinnosti, pak dle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) v případě, kdy je povinným subjektem např. územní samosprávný celek, spadá pod kontrolu Ministerstva vnitra, jedná-li se o samostatnou působnost. Pokud se však jedná o působnost přenesenou, pak tuto povinnost kontroluje krajský úřad nebo věcně příslušný ústřední správní úřad. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.6 Omezení práva na informace

Na informace, které se týkají dotazů na názory, budoucí rozhodnutí či vytváření nových informací, se povinnost nevztahuje, a to podle § 2 odst. 4 InfZ. Též nesmí být poskytnuta informace, která je obchodním tajemstvím nebo informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem. [§ 9 a § 10 InfZ]. Dle § 2 odst. 3 InfZ se dále tento zákon nevztahuje na poskytování informací, jež jsou předmětem průmyslového vlastnictví (vynálezy, průmyslové vzory, užitné vzory, ochranné známky apod.), a to ve smyslu zákona č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví nebo na počítačový program. V těchto případech je nutné takové žádosti odmítnout. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Je vhodné zmínit i to, že na základě omezení práva na informace se někdy provádí tzv. test veřejného zájmu neboli test proporcionality, pokud jsou určité informace považovány za potřebné a významné pro veřejnost. Je zde poměřován střet dvou práv,

kde se setkávají právo na informace a právo na ochranu osobnosti a osobních údajů, právo vlastnit majetek a jiná práva. Nejčastěji je však možné se setkat se střetnutím práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, a to například v případě, kdy se jedná o poskytování informací o platech a odměnách. Zásada proporcionality se skládá ze tří principů, přičemž „*První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), dle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jimž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná o princip potřebnosti, dle něhož je povoleno použití pouze nejšetrnějšího – ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám – z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (v užším smyslu), dle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.*“ (Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02). Pokud by na základě uplatnění testu proporcionality převážil veřejný zájem na zpřístupnění informace nad potřebou její ochrany, pak by měla být informace poskytnuta. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Ve většině případů tímto testem neprojdou osobní údaje občanů, školáků, registrovaných čtenářů či pachatelů přestupků. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.6.1 Dotazy na názory

Je na místě rozlišovat dvě situace, pokud jde o dotazy na názory povinného subjektu. První situací je, když povinný subjekt obdrží žádost o názor na konkrétní záležitost, ale povinný subjekt bude teprve zaujímat svůj postoj. V druhé situaci jde o to, že povinný subjekt obdrží žádost o názor na konkrétní situaci, ale své názory či stanoviska už zaujal. V této druhé situaci jde o existující informaci tím, že je skutečně zaujal a zaznamenal např. v usnesení zastupitelstva, takže i přesto, že se jedná o názor povinného subjektu, mělo by být zaujaté stanovisko poskytnuto. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Žadatelé mohou žádat také o poskytnutí právních výkladů a stanovisek. Povinný subjekt takovéto stanovisko může zpracovat, avšak není jeho povinnost ho poskytnout. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

V případě, kdy se jedná o odůvodňování postupů či zaujatých stanovisek, kdy je tato žádost podávána spíše jako vyjádření nespokojenosti s některou z činností

povinného subjektu, může povinný subjekt na tuto žádost odpovědět, ale taktéž ji může odmítnout. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.6.2 Budoucí rozhodnutí

Jedná-li se o budoucí rozhodnutí neboli jaká opatření chce učinit v určitých záležitostech, povinný subjekt není povinen tyto informace sdělovat. Za rozhodnutí nelze považovat pouze rozhodnutí správní, ale patří sem i rozhodnutí zastupitelstva obce, usnesení vlády, uzavření smlouvy či schválení materiálu ministrem a jeho předání vládě k projednání. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.6.3 Vytváření nových informací

Může nastat situace, kdy je podána žádost o poskytnutí záznamu pořízeného z jednání, který ale nebyl pořízen. Žadatel má ale při podávání žádosti za to, že záznam byl jistě zpracován. V takové situaci je možno diskutovat, zda se jedná o neexistující informaci nebo o vytvoření nové informace. V obou případech lze žádost o poskytnutí informace odmítnout. V případě neexistující informace, musí povinný subjekt zjistit, zda požadovanou informaci opravdu nemá a tuto aktivitu musí doložit do spisu a následně musí odůvodnit rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Příkladem pro vytváření nové informace může být např. zpracování analýzy určitého problému v působnosti povinného subjektu. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Avšak jde-li o jednoduché statistiky, jako je např. průměrná délka řízení či poslední tři rozhodnutí, které se týkají určité problematiky, tak ty se za novou informaci nepovažují a měly by být tedy poskytnuty. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.6.4 Informace týkající se soukromí osob a osobních údajů

Právní úpravu pro tyto informace lze nalézt v občanském zákoníku, který zmiňuje např. v § 84 to, že není možné bez svolení osoby ji jakýmkoliv způsobem zachytit, přičemž podle zobrazení lze určit její totožnost. Dále lze z občanského zákoníku vyčíst, že nikdo nemůže zasahovat do soukromí jiné osoby, pokud k tomu nemá zákonný důvod. [§ 86 občanského zákoníku]. Z této právní úpravy plyne, že informace, které se týkají osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzických osob a jejich osobní údaje, jsou chráněny a povinné subjekty je neposkytují. Dalšími zákony, jež upravují ochranu

osobních údajů jsou Listina či zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Pokud tedy dotčená osoba, jež se osobní údaje týkají, souhlasí s poskytnutím osobních údajů, pak může být informace poskytnuta. V souvislosti s touto problematikou lze zmínit situace, kdy žadatel v roce 2014 žádal informaci o výši platů a odměn každého pedagoga Základní umělecké školy v Hradci Králové za rok 2013. S poskytnutím těchto informací souhlasili pouze tři pedagogové, tudíž byla žadateli poskytnuta informace o výši platů a odměn pouze těchto tří pedagogů. Ve zbytku žádosti škola podala rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace. Na to však podal žadatel odvolání ke krajskému úřadu, který potvrdil správný postup školy. Následně podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který jeho žalobě vyhověl a škola musela poskytnout všechny žadatelem požadované údaje. Na základě tohoto rozhodnutí podal jeden z pedagogů kasační stížnost, přičemž Nejvyšší správní soud tuto stížnost zamítl. Poté byla pedagogem podána ústavní stížnost, o které rozhodl Ústavní soud až v roce 2018. V tuto chvíli totiž proti sobě stála dvě rovnocenná práva, a to právo pedagoga na ochranu soukromí a právo žadatele na informace. Musel být tedy proveden test proporcionality, na jehož základě Ústavní soud rozhodl, že poskytnutí požadovaných informací dle rozsudku Nejvyššího správního soudu bylo protiústavní, a že odmítnutí poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinností povinných orgánů. (Nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1200/16)

Avšak dle § 8b odst. 1 InfZ výjimku z respektování ochrany osobních údajů zde tvoří informace vztahující se k osobám, kterým povinný subjekt poskytl veřejné prostředky, kde se „*veřejnými prostředky rozumí veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a)*.“ [§ 2 písm. g) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě]. V takovém případě je potřeba dle § 8b odst. 3 InfZ poskytnout základní osobní údaje, jako je jméno, příjmení, rok narození, obec, ve které má tento příjemce pobyt, výše, účel a podmínky pro poskytnutí veřejných prostředků. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). Pokud se jedná o účel a podmínky pro poskytnutí veřejných prostředků, lze tyto informace nalézt v obsahu smlouvy. (Jelínková & Tuháček, 2019). Podle § 8b odst. 2 InfZ se na poskytování veřejných prostředků v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření či státní pomoci při obnově území tato výjimka nevztahuje.

Jde-li o informace, které jsou anonymizovány, jako je např. věkový průměr zaměstnanců katastrálního úřadu nebo celková výše odměn vyplacená zaměstnancům za kalendářní rok, pak se nejedná o osobní údaje. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.6.5 Informace o majetkových poměrech

Povinným subjektům je zakázáno sdělovat informace týkající se fyzických i právnických osob, které nejsou povinnými subjekty, a to v případě, kdy se jedná o informace získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním či zdravotním pojištění a také o sociálním zabezpečení. [§ 10 InfZ]. V rámci majetkových poměrů zde lze hovořit např. o příjmech, peněžních prostředcích, vlastnictví bytů, nebytových prostor či jiných nemovitých věcí, pohledávkách nebo o majetkových právech, a to buď aktivních, tak i pasivních. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Výjimka se zde však vztahuje na příjemce veřejných prostředků, kdy mají být jejich osobní údaje poskytovány. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.6.6 Obchodní tajemství

Do roku 2014 bylo obchodní tajemství definováno v obchodním zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb.), který byl však zrušen a od roku 2014 obsahuje tuto definici občanský zákoník (§ 504), která zní: „*Obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.*“ Co se týče konkrétních příkladů, řadí se sem např. adresáře zákazníků či dodavatelů, cenové kalkulace, výrobní náklady, technologické postupy a metody, receptury, výrobní vzory, technické plány a výkresy, grafy postupu montáže, obchodní záměry apod. (Bielinová, 2013). Význam obchodního tajemství spočívá v tom, že prozrazení těchto informací by mohlo být obchodní výhodou pro konkurenci. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Pokud se tedy naskytne situace, kdy je požadována informace týkající se obchodního tajemství, pak povinný subjekt rozhodne o odmítnutí žádosti, případně o částečném odmítnutí. [§ 15 odst. 2 InfZ]. Součástí by také mělo být odůvodnění, jaké

informace jsou podle povinného subjektu obchodním tajemstvím a v čem je spatřováno naplnění znaků obchodního tajemství. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.6.7 Další omezení práva na informace

Omezení se dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ vztahuje na informace týkající se vnitřních pokynů a personálních předpisů povinného subjektu, kdy se v obou případech jedná o interní předpisy, avšak nejedná se o předpisy právní. Vnitřní pokyny lze charakterizovat jako individuální akty, kde se jedná o konkrétní příkaz pracovníkovi povinného subjektu. Obecnými akty jsou pak předpisy personální. Mezi příklady těchto interních předpisů by pak patřilo např. rozmístění zaměstnanců v jednotlivých kancelářích, pravidla čerpání dovolené nebo pravidla evidence docházky. V zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti či ochrany práv třetích osob se omezení týká též informací, jež jsou poskytnuty Severoatlantickou aliancí nebo Evropskou unií. [§ 11 odst. 1 písm. c) InfZ]. Dále omezení dle § 11 odst. 1 písm. d) a e) InfZ platí pro informace, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit účinnost bezpečnostního opatření stanoveného na ochranu bezpečnosti osob, majetku, veřejného pořádku, nebo by mohlo ohrozit výkon zahraniční služby při ochraně zájmů České republiky. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

K neposkytnutí informace může vést situace, kdy byla informace předána třetí osobou, která nesouhlasí s poskytnutím informace, a zároveň informace vznikla bez použití veřejných prostředků. [§ 11 odst. 2 písm. a) InfZ]. Takovou informací může být například žádost, kterou se zahajuje správní řízení. Dalším případem, kdy nebude informace poskytnuta, je, když je informace zveřejňována jen po určitou dobu, jež byla předem stanovena, nebo by poskytnutím informace byla porušena autorská práva třetích osob k předmětu autorského práva nebo práv s tím souvisejících. [§ 11 odst. 2 písm. b) a c) InfZ]. Právo k výsledkům tvůrčí činnosti ochraňuje Listina, konkrétně článek 34, jenž je ústavním zákonem a má tak přednost před InfZ. V souvislosti s tímto omezením nesmí být dle § 11 odst. 5 InfZ poskytnuta informace, která je předmětem ochrany autorského práva, pokud je v držení provozovatelů rozhlasového či televizního vysílání, a to dle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, a zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, dále škol a školských zařízeních dle školského zákona⁸ a podle zákona o vysokých

⁸Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

školách⁹, Akademie věd České republiky a dalších veřejných institucí, jež přijímají nebo spolupřijímají podporu výzkumu a vývoje z veřejných prostředků, a též kulturní instituce, které hospodaří s veřejnými prostředky. Za tyto kulturní instituce jsou považovány především orchestry, divadla a další umělecké soubory. Nepatří sem však knihovny poskytující veřejné knihovnické a informační služby dle knihovního zákona¹⁰, galerie a muzea. Povinný subjekt neposkytne informaci ani v případě, že jde o informaci týkající se stability finančního systému dle § 11 odst. 2 písm. d) InfZ nebo dle § 11 odst. 3 InfZ informaci, kterou získal od třetí osoby při vykonávání kontrolní, dozorové či obdobné činnosti, a to na základě zvláštního právního předpisu, jako např. zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole nebo zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci a mnoho dalších, podle kterých se na povinné subjekty vztahuje mlčenlivost. Avšak v případě, kdy je požádáno o poskytnutí kopie protokolů o provedených kontrolách, pak by v poskytnutí této kopie neměl být problém. Podle § 11 odst. 4 InfZ nesmí být poskytnuty informace týkající se probíhajícího trestního řízení, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit či zhatit účel trestního řízení, a to především zajištění práva na spravedlivý proces, dále též informace o rozhodovací činnosti soudů, kde výjimku tvoří rozsudky. Šlo by zde např. o informace související s postupem soudů či jejich úkony, které směřují ke zjištění skutkového stavu věci. Též nesmí být poskytnuty informace o plnění úkolů zpravodajských služeb, přičemž se zde analyzovaný zákon odkazuje na zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky. Rovněž i informace týkající se přípravy, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu, informace o činnosti České národní banky v kontextu vedení centrální evidence účtů a informace o činnosti Finančního analytického úřadu, jenž je v podřízenosti Ministerstva financí, a to dle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a zákona č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí. V neposlední řadě povinný subjekt neposkytne informaci, která se týká činnosti orgánů činných v trestním řízení a bezpečnostních sborů, a též i informaci o postupu při prověřování oznámení, jež vznikla na základě činnosti těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, a to v případě, kdy by poskytnutí těchto

⁹Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

¹⁰Zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon).

informací mohlo ohrozit schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat a odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy či zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky, nebo by mohlo ohrozit práva třetích osob. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.7 Opravné prostředky

Žadatel má právo bránit se proti postupu povinného subjektu od momentu vyřízení jeho žádosti. Lze zde rozlišit řádné a mimořádné opravné prostředky. Řádný opravný prostředek je možný uplatnit proti odložení žádosti, poskytnutí informace či rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a je jím odvolání a stížnost. Mimořádný opravný prostředek lze uplatnit proti pravomocnému rozhodnutí nadřízeného orgánu. Lze zde uplatnit přezkumné řízení, a též i opatření proti nečinnosti, které ale nepatří mezi mimořádné opravné prostředky. Další fází může být i řízení před soudem prostřednictvím správní žaloby. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.7.1 Odvolání

Pokud dojde k odmítnutí žádosti, lze podat proti rozhodnutí povinného subjektu odvolání, a to dle § 16 odst. 1 InfZ. To se podává u povinného subjektu, které rozhodnutí vydal.

Odvolání musí mít určité náležitosti, kterými jsou:

- identifikace účastníka řízení,
- označení správního orgánu, jenž mu je odvolání určeno,
- identifikaci rozhodnutí, proti kterému odvolání směřuje,
- v jakém rozsahu je rozhodnutí o odmítnutí žádosti napadáno, a pokud není uvedeno, pak se předpokládá, že jej napadá v celém rozsahu,
- v čem je spatřován rozpor s právními předpisy,
- co se navrhuje,
- podpis účastníka řízení. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Povinný subjekt má dle § 16 odst. 2 InfZ povinnost předložit odvolání se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání. Následně musí nadřízený orgán rozhodnout o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem, přičemž tuto lhůtu nelze prodloužit. [§ 16 odst.

3 InfZ]. Nadřízený orgán může dle § 16 odst. 4 InfZ rozhodnout několika způsoby, mezi něž patří, že zruší rozhodnutí povinného subjektu v prvním stupni a věc vrátí k novému projednání. Další možností je zrušení rozhodnutí povinného subjektu v prvním stupni a řízení v tomto rozsahu zastaví, přičemž současně přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci poskytnout. Informace musí být poskytnuta ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu, jinak se vystavuje riziku exekučního postihu. Třetí možností je dle § 16 odst. 5 InfZ zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí povinného subjektu v prvním stupni. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

O podaném odvolání může správní orgán prvního stupně rozhodnout samostatně, kdy napadené rozhodnutí změní anebo zruší, a to v případě, že plně vyhoví odvolání a účastníkům nevznikne újma. Tato možnost se nazývá autoremedura. (§ 87 správního řádu)

V případě, kdy je podávána žádost o informace na Ústavní soud ČR a není možné, aby Ústavní soud ČR vyhověl této žádosti, vydává rozhodnutí o odmítnutí žádosti v prvním stupni generální sekretář Ústavního soudu ČR. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodoval do roku 2019 předseda Ústavního soudu ČR, a takovéto rozhodnutí bylo konečné, co se týče správního řízení. Avšak v roce 2020 došlo k novelizaci InfZ a působnost nadřízeného orgánu se přesunula na Úřad pro ochranu osobních údajů (dále též „ÚOOÚ“). (Ústavní soud České republiky, 2021)

Je-li žádost odložena na základě nedoplnění potřebných údajů, není možné podat odvolání proti takovému úkonu, nýbrž může být podána stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.7.2 Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace

Stížnost lze z povahy věci vymezit jako podání, ve kterém stěžovatel napadá činnost orgánu, jenž vykonává veřejnou moc, a domnívá se, že v důsledku nesprávné činnosti mu mohla vzniknout nebo vznikla újma. Existuje zde však jistá dualita stížností, kdy se v první řadě lze zmínit o stížnostech dle § 175 správního řádu, a v druhé řadě jde o stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a InfZ. (Kolman, 2010)

Žadatel může dle § 16a odst. 1 InfZ podat stížnost v momentě, kdy nesouhlasí s vyřízením žádosti odkázáním na zveřejněnou informaci, uplynula-li lhůta pro posouzení

žádosti povinným subjektem a informace či konečná licenční nabídka nebyla poskytnuta a zároveň nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pokud byla informace poskytnuta jen částečně a o zbytku žádosti nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo nesouhlasí-li s výší úhrady nákladů nebo výší odměny v souvislosti s poskytováním informací. V případě rozhodnutí o odmítnutí žádosti nelze podat stížnost. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Dle § 16a odst. 2 a 3 InfZ má právo podat stížnost pouze žadatel, tedy dotčená osoba, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení anebo po uplynutí lhůty pro poskytnutí informace. Lze ji podat jak písemně, tak i ústně, přičemž za písemnou stížnost lze považovat i stížnost podanou elektronicky, tzn. datovou schránkou nebo e-mailem, který obsahuje podpis stěžovatele. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016). V případě ústní stížnosti musí být sepsán písemný záznam. Podává se u toho povinného subjektu, kterému byla podána žádost. (Kolman, 2010)

Povinný subjekt, podobně jako u odvolání, musí společně se spisovým materiálem předložit stížnost nadřízenému orgánu dle § 16a odst. 5 InfZ, a to do 7 dnů ode dne, kdy byla podána povinnému subjektu. Následně dle § 16a odst. 8 InfZ má nadřízený orgán povinnost vyřídit stížnost do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena. Nadřízený orgán má dle § 16a odst. 6 a 7 InfZ též několik možností, jak může o stížnosti rozhodnout. Do těchto možností však nelze zahrnovat rozhodnutí na základě stížnosti, která se týká nesouhlasu s výší úhrady či s výší odměny. Jednou z možností je potvrzení postupu povinného subjektu, z čehož plyne, že povinnému subjektu neplynou žádné povinnosti. Druhou možností je informační příkaz, tedy že nadřízený orgán přikáže povinnému subjektu, aby nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídil žádost. Povinný subjekt je tedy povinen požadovanou informaci poskytnout. Poslední možností je usnesení, že věc převezme a požadovanou informaci sám poskytne, anebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. U této možnosti je však výjimka, a to taková, že nadřízený orgán nemůže tuto možnost použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti. Co se týče rozhodnutí na základě stížnosti týkající se výše úhrady či odměny, může nadřízený orgán rozhodnout tak, že výší úhrady či odměny potvrdí, anebo výší úhrady či odměny sníží. Úhradu lze snížit i na 0,- Kč. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Může však dojít k tomu, že ani nadřízený orgán nevydá žádné rozhodnutí, a v tomto případě je možné dle § 16b odst. 3 InfZ podat žádost o opatření proti nečinnosti, k čemuž je příslušný ÚOOÚ.

Jak již bylo zmíněno, v případě odložení žádosti pro nedoplnění údajů může být podána stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, a to jako tvrzení, že žádost nebyla vyřízena v zákonem dané lhůtě, a to na základě toho, že výzva k doplnění byla neoprávněná, a tudíž bylo neoprávněné i její odložení. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

5.7.3 Přezkumné řízení

Přezkumné řízení je mimořádný opravný prostředek, tedy lze ho podat proti pravomocnému rozhodnutí. Je zde přezkoumávána zákonnost rozhodnutí nadřízeného orgánu. Toto řízení se řídí převážně správním řádem, InfZ stanoví pouze specifika. Vede ho ÚOOÚ dle § 16b odst. 1 InfZ, avšak nezáleží zde na tom, zda žadatel požadoval informace, které zahrnovaly osobní údaje. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze podat do 1 roku od právní moci rozhodnutí. (§ 96 odst. 1 správního řádu).

Možnost podat podnět na zahájení přezkumného řízení má žadatel, a to na základě žádosti o informace, které nebylo vyhověno. Podnět se podává nadřízenému orgánu nebo ÚOOÚ. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021). Dospěje-li správní orgán dle § 16b odst. 2 InfZ při přezkumu k tomu, že odepření informací bylo nezákonné, pak přikáže povinnému subjektu, aby požadovanou informaci poskytl.

5.7.4 Opatření proti nečinnosti

Nečinnost lze definovat jako protiprávní jednání správních orgánů, jež spočívá v porušení zákonem stanovené povinnosti konat. I správní řád se zmiňuje o zásadě rychlosti řízení, a to v § 6 odst. 1, který říká, že správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů, a pokud tak neučiní v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, pak se použije ustanovení o ochraně před nečinností. (Frumarová, Grygar, Pouperová & Škurek, 2021)

Opatření proti nečinnosti nepatří pod mimořádné opravné prostředky, nýbrž je to zvláštní postup pro ochranu žadatele před nečinností nadřízeným orgánem. Tento

postup je upraven též správním řádem a používá se tehdy, když dochází k průtahům při vyřízení odvolání nebo stížnosti nadřízeným orgánem. Proti nečinnosti povinného subjektu slouží stížnost, nikoliv toto opatření. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

Ochrana proti nečinnosti je poskytována z moci úřední anebo na základě žádosti účastníka řízení. Nicméně ze správního řádu jasně nevyplývá, komu by měla být žádost podána, avšak co se týče rychlosti a efektivnosti řízení, měla by být podávána nadřízenému orgánu. (Frumarová, Grygar, Pouperová & Škurek, 2021)

Opatření proti nečinnosti činí ÚOOÚ. [§ 16b odst. 3 InfZ]. Správní řád upravuje několik možných postupů ÚOOÚ, avšak v praxi se využívá pouze jeden. Tento postup zahrnuje příkaz od ÚOOÚ nadřízenému orgánu, aby ve stanovené lhůtě žádost vyřídil. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.7.5 Správní žaloba

V případě, kdy žadatel nesouhlasí s vyřízením žádosti, odvolání či stížnosti, se může obrátit na správní soud. Řízení před správními soudy upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Žadatel podává žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, a též může být podána žaloba proti nečinnosti. [§ 79 odst. 1 s. ř. s.]. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu může být žadatelem podána v případě, kdy povinný subjekt vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti a nadřízený orgán zamítl jeho odvolání. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021). V prvním stupni správních soudů jsou příslušné krajské soudy dle § 7 odst. 1 s. ř. s. Podání proběhne tomu krajskému soudu, pod který spadá povinný subjekt, jehož rozhodnutí je napadáno. (Kužílek, 2004)

Soud může rozhodnout třemi způsoby. Pokud není pochyb o tom, že měla být informace poskytnuta, pak soud zruší rozhodnutí nadřízeného orgánu a povinného subjektu a vydá příkaz, kdy povinný subjekt je povinen informaci poskytnout. Druhým způsobem je zrušení rozhodnutí nadřízeného orgánu. Nadřízenému orgánu je věc vrácena a musí jej znovu posoudit. Třetí možností je zamítnutí žaloby. (Frýbová, Holub, Švarcová & Hlavenková, 2021)

5.8 Výroční zpráva

Na základě zásady publicity má každý povinný subjekt dle § 18 odst. 1 InfZ povinnost do 1. března zveřejnit výroční zprávu o své činnosti související s poskytováním informací, a to za předcházející kalendářní rok. (Kolman, 2010)

Předmětem jsou pouze žádosti podané písemně, včetně elektronicky podaných žádostí. Na žádosti podané ústně se tato povinnost nevztahuje, a to dle § 13 odst. 3 InfZ. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

Výroční zpráva musí obsahovat několik náležitostí, kterými jsou:

- počet podaných žádostí o informace,
- počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
- počet podaných odvolání proti rozhodnutí,
- opis důležitých částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,
- přehled všech vynaložených výdajů, které jsou spojené se soudními řízeními,
- počet stížností, včetně důvodů podání a stručný popis způsobu vyřízení,
- seznam poskytnutých výhradních licencí společně s odůvodněním nezbytnosti poskytnutí výhradní licence. (Kolman, 2010)

Nicméně nic nebrání povinnému subjektu, aby zveřejňoval informace nad rámec tohoto výčtu náležitostí, což umožňuje § 18 odst. 1 písm. f) InfZ. (Korbel & kolektiv, 2005)

Je zde důležité zmínit, že i povinný subjekt, kterému nebyla podána žádná žádost o poskytnutí informace či neplnil žádnou jinou činnost týkající se InfZ, musí výroční zprávu zpracovat a zveřejnit. (Furek, Rothanzl & Jirovec, 2016)

V případě, kdy je povinnému subjektu uložena zvláštním zákonem povinnost předkládat veřejnou výroční zprávu, jež obsahuje informace o jeho činnosti, pak zapojuje veškeré zmíněné náležitosti do výroční zprávy jako její samostatnou část, která se bude nazývat „Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“. Na základě zvláštních zákonů jsou předkládány veřejné výroční zprávy zřizovatelským, dozorčím či nadřízeným orgánům. Mnohdy bývají předkládány např.

Poslanecké sněmovně. Povinnost předkládat tyto výroční zprávy má např. Ministerstvo vnitra, Finanční arbitr, Státní fond dopravní infrastruktury, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání apod. (Korbel & kolektiv, 2005)

6 Praktická část

Na InfZ se lze podívat z několika pohledů, a to z pohledu žadatele o informace, povinného subjektu a též i běžného člověka, v tomto případě obyvatele jižních Čech. Jednotlivé pohledy budou znázorněny zde, v praktické části.

6.1 Postup při podávání žádostí na povinné subjekty

Mnou připravené žádosti byly podány na všechny vybrané povinné subjekty písemnou formou, konkrétně elektronickou zprávou neboli e-mailem.

Otázky na určité povinné subjekty jsem zformulovala do žádostí, kde nesmělo chybět sdělení, že jde o žádost dle InfZ, dále údaje o žadateli, kam jsem vyplňovala jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu a adresu pro doručování. Také nesmělo chybět místo, den podpisu a můj podpis.

6.2 Vybrané povinné subjekty v jižních Čechách

Na základě teoretického vyčlenění povinných subjektů k poskytování práva na informace jsem vybrala ty, které územně spadají pod jižní Čechy. Vybírala jsem je tak, aby byla část povinných subjektů z územních samosprávných celků a jejich orgánů, kam spadají tři z vybraných subjektů, kterými jsou Magistrát města České Budějovice, Městský úřad Tábor a Městský úřad Netolice. Druhá část je z veřejných institucí, kam spadá Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích a Nemocnice České Budějovice, a. s. Mezi vybrané povinné subjekty jsem zařadila i Vazební věznici České Budějovice, která však patří pod státní orgány.

Uskutečnila jsem dva rozhovory v souvislosti s InfZ, a to s osobami, které se vyřizováním žádostí zabývají právě na dvou z vybraných povinných subjektů.

6.2.1 Magistrát města České Budějovice

Žádost, která směřovala na Magistrát města České Budějovice, byla podána 9. listopadu 2021 (viz *Příloha č. 1*). Na mnou podanou elektronickou žádost bylo odesláno potvrzení o přijetí žádosti. Odpověď mi byla zaslána 16. listopadu 2021. Muselo to být takto brzy, do 7 dnů ode dne doručení žádosti, jelikož se část požadovaných

informací nevztahovala k působnosti Magistrátu města České Budějovice, a proto byla část žádosti odložena.

V této žádosti se vyskytly různé způsoby vyřízení, jakožto odložení části žádosti neboli tří otázek, které se nevztahovaly k působnosti daného subjektu. Odložení se zde týkalo otázek číslo 1, 3 a 4 (viz *Příloha č. 2* a *Příloha č. 3*). Dále mělo vyřízení žádosti podobu poskytnutí odkazu na již zveřejněnou informaci, což se týkalo otázky č. 5 (viz *Příloha č. 3*). A na otázku č. 2 (viz *Příloha č. 2*) mi byla podána odpověď, dle které bych usoudila, že neodpovídá na mou položenou otázku, nicméně jelikož by se dotaz dal pokládat za nevztahující se k působnosti Magistrátu města České Budějovice, je vhodné vyzdvihnout snahu o poskytnutí alespoň nějaké informace, jež se mé otázky týká. Avšak i u této otázky mi bylo sděleno doporučení, že pokud bych se chtěla dozvědět bližší informace, měla bych se obrátit na jiný povinný subjekt, a to v tomto případě na Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích.

6.2.2 Městský úřad Tábor

Dne 6. prosince 2021 jsem podala žádost o poskytnutí informací na Městský úřad Tábor, který mi ještě ten den odeslal e-mailem potvrzení o přijetí mé žádosti. O 10 dní později, tedy 16. prosince 2021, mi byla odeslána odpověď, avšak nikoliv pomocí e-mailu. Poskytnutá informace mi byla sdělena v doporučeném psaní.

Žádost byla částečně odmítnuta. Nebyla mi poskytnuta jedna odpověď, a to na otázku č. 2 (viz *Příloha č. 4*), na základě toho, že Městský úřad Tábor není oprávněným subjektem a nedisponuje těmito informacemi (viz *Příloha č. 5*). Na otázku č. 1 (viz *Příloha č. 4*) mi byla ochotně podána podrobnější odpověď (viz *Příloha č. 5*). Na základě otázky č. 3 (viz *Příloha č. 6*) mi byly poskytnuty kopie Výročních zpráv z požadovaných let, o které jsem sice nežádala, ale byly mi zaslány společně s dalšími odpověďmi. I přesto, že v Sazebníku úhrad za poskytování informací Městského úřadu Tábor je zpoplatněno poskytnutí kopií, kde jedna oboustranná kopie formátu A4 vychází na 6,- Kč a mně bylo poskytnuto šest kopií, jsem nemusela zaplatit vůbec nic a tyto kopie mi tedy byly poskytnuty bez úhrady. (Šrámek, 2021)

6.2.3 Městský úřad Netolice

Žádost na Městský úřad Netolice byla podávána ve stejný den jako žádost na Městský úřad Tábor, a to dne 6. prosince 2021. Zároveň mi bylo odpovězeno stejnou formou jako z Městského úřadu Tábor, tedy doporučeným psaním, a to dne 13. prosince 2021.

Na otázku č. 1 (viz *Příloha č. 7*) mi bylo jednoduše odpovězeno, že se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací, tudíž mi nemohou na mou otázku odpovědět (viz *Příloha č. 8*). Otázka č. 2 (viz *Příloha č. 7*) bohužel nespadá do působnosti Městského úřadu Netolice a touto informací nedisponuje, proto mi nebyli schopni tuto odpověď poskytnout. Nicméně mne nasměrovali na povinný subjekt, jenž touto informací pravděpodobně disponuje, a mohl by mi tedy tyto informace sdělit (viz *Příloha č. 8* a *Příloha č. 9*). Požadovaná informace na základě otázky č. 3 (viz *Příloha č. 7*), mi byla plně poskytnuta (viz *Příloha č. 9*).

S osobou, jež vyřizovala mnou podanou žádost o informace adresovanou Městskému úřadu v Netolicích, jsem uskutečnila strukturovaný rozhovor, a to dne 27. ledna 2022. Podanými žádostmi o informace se na Městském úřadě v Netolicích zabývá tajemník Mgr. Tomáš Koblenc. Rozhovor obsahoval 10 otázek, na které mi bylo velmi ochotně odpovězeno.

Strukturovaný rozhovor

1. Jaké informace jsou nejčastěji požadovány na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím? Čeho se týkají? Kdo jsou typičtí tazatelé?

Nejčastěji jsou to takové tři skupiny informací, přičemž tou první jsou otázky různorodé, což jsou informace, které bych nezařadil do žádné skupiny. Ptali se nás např. na pověření GDPR, jakou máme spisovou službu, zda jsme odebírali v minulém roce energie od společnosti Bohemia Energy, zda máme zavedený kastrovní program pro kočky apod. Druhou skupinou jsou opakující se otázky. Často se nás ptají na investiční záměry města, a v tomto případě jsou typickými tazateli firmy, které zpracovávají určité přehledy zakázek, které se budou v budoucnu realizovat, a ty informace de facto prodávají dodavatelům stavebního materiálu. Setkali jsme se i s otázkami, kdy se ptají na typ veřejného osvětlení a jaká je jeho spotřeba. A poslední skupinou jsou otázky místní.

To jsou otázky, které směřují k dané lokalitě, ke konkrétnímu místu. Ptali se nás např. na plánovaný osud kulturního domu, nebo proč není osvětlený kostel. A kdybych měl odpovědět na otázku: „Kdo jsou typičtí tazatelé?“, tak jsou to studenti, soukromé společnosti a občané.

2. Kolik času v průměru věnujete vyřízení jedné žádosti o informace?

Je to hodně specifické bez vztahu k té konkrétní otázce, ale pokud jde o otázku, na kterou znám odpověď, tak vyřízení žádosti je relativně rychlé, ale občas se stane, že tu informaci neznám já, ale musím obeslat příspěvkové organizace, které mi předkládají podklady pro tu odpověď. Samozřejmě tady je ta časová náročnost větší, a když k tomu započtu věci, jako je přidělení jednacího čísla, vyřízení ve spisové službě, administrativní záležitosti s tím spojené, tak si troufnu říct, že je to přibližně 1 hodina na vyřízení žádosti.

3. Zpoplatňujete, a případně kdy, zpracování podkladů pro vyřízení žádosti?

A v jaké výši?

Rada města každý rok schvaluje sazebník poplatků, který souvisí s poskytováním informací. Je samozřejmě zpřístupněn na webových stránkách města. Můžeme vyžadovat zpoplatnění za pořízení kopií, za opatření technického nosiče, za odeslání informace a za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, což by bylo například v případě, kdy bych musel vyslat nějakého zaměstnance do archivu, který by musel tři dny dělat nějaké tabulky, které by ten žadatel vyžadoval. S tím se ale neseťkáváme, nebo dosud jsme se s tím neseťkali. Jde tu ale o to, že kdybychom takovou úhradu vyžadovali, tak jsme povinni to vyčíslit před poskytnutím informace a mám zkušenosti, že ve většině případů to ty žadatele spíše odradí.

4. Jak často zasíláte výzvy k doplnění či upřesnění žádosti?

Občas zasíláme výzvy k doplnění náležitostí žádosti, ale nedokážu říct konkrétně jak často. Nejsou to však horentní čísla, jelikož je nám v průměru za rok podáno 10 žádostí a z toho třeba jednou žádáme o doplnění.

- 5. Jak často prodlužujete lhůtu 15 dnů pro vyřízení žádosti ze závažných důvodů podle § 14 odst. 7? Tedy nezahrnujte prodloužení lhůty na základě podaných výzev k doplnění či upřesnění.**

Vůbec neprodlužujeme.

- 6. V jaké formě jsou vám nejčastěji žádosti o informace podávány?**

Určitě v písemné podobě, nejčastěji e-mailem a datovými schránkami. Ústně nám zatím žádost podána nebyla.

- 7. Už se vám stalo, že vám byla podána žádost pod smyšlenou identitou? Případně jak jste to zjistili? A jak jste takovou situaci řešili?**

My identitu neověřujeme. Jelikož nemůžeme vyžadovat, aby ten e-mail byl elektronicky podepsaný, tudíž u e-mailu s nějakou fiktivní adresou např. novakova@seznam.cz můžeme předpokládat, že je to paní Nováková, ale zaručené to není. Pokud ta žádost má veškeré náležitosti, které podle zákona má mít, tak neověřujeme identitu.

- 8. V případě, že žádosti (zcela nebo zčásti) nevyhovíte, jsou podávány případné opravné prostředky? A jak často? Jak je o nich rozhodováno?**

Nejsou podávány.

- 9. Jak často a v jakých případech jsou podávány stížnosti podle § 16a? A případně s jakým výsledkem?**

Také nejsou podávány.

- 10. Jak obecně vnímáte zákon o svobodném přístupu k informacím a jeho funkci ve společnosti, popř. konkrétně ve vztahu k vaší instituci?**

Já si uvědomuji, že právo na informace je nepochybně důležité a mělo by být zachováno. Naproti tomu je ale možnost toto právo zneužít, kdy se jedná především o podnikatelské subjekty, které nás obesílají s žádostmi o informace, a ty poskytnuté informace následně využívají ve své podnikatelské činnosti. Žádají např. o investiční plány. Setkali jsme se i s případem, kdy osoba nebyla účastníkem správního řízení a požádala o poskytnutí

materiálu ze správního spisu na základě tohoto zákona, což podle mého názoru je také obcházení zákona, protože účastník řízení nebo osoba, které jsou přiznána práva účastníka řízení, má samozřejmě možnost podle správního řádu nahlédnout do správního spisu, ale to, že je správní řízení neveřejné a má podle stanoviska ministerstva být prolomeno tímhle zákonem je trošku zarážející a asi to nebylo původním smyslem zákonodárce, když ten zákon byl tvořen. Dalším takovým zdárným příkladem zneužití tohoto práva, ke kterému už teď tedy nedochází, ale docházelo, a podle mne s tím zákonodárce také nepočítal, když tento zákon tvořil, bylo to, že mladík, o kterém víme, že není fiktivní osoba, systematicky žádal o poskytnutí informací veškeré městské a obecní úřady v České republice. Požadoval takové nedůležité informace typu: „Kolik bankovních účtů máte?“ nebo „Kolik máte pronajatých pozemků?“ apod. Jemu ale nešlo vůbec o tu informaci, kterou mu poskytnete. Čekal, až ten úřad udělá nějakou procesní chybu. Jelikož úřady mají povinnost poskytované informace zveřejnit na webových stránkách města nebo úřední desce, některé úřady udělaly to, že tam zveřejnily i údaje, které tam zveřejněny být nemají, a to je např. jméno, adresa a jiné identifikační údaje žadatele. A přesně na tohle ten mladík čekal a po určité době obesílal tyto úřady s žádostí o úhradu nemajetkové újmy, kterou si sám vyčíslil. Tenkrát se tento případ řešil i u Ministerstva vnitra, kde se řešila i trestněprávní odpovědnost, kdy tedy mladík tohoto počínání zanechal. Nicméně je očividné, že iniciativy takovýchto vychytralců jsou různé. Každopádně my se snažíme poskytovat maximum možného. Je zde ale bohužel také úskali toho, že lidé úplně nemají povědomí o tom, o co můžou žádat a myslí si, že na základě tohoto zákona můžou žádat o cokoli, což samozřejmě není pravda. V našem případě se však snažíme vyjít žadatelům maximálně vstříc. To znamená, že pokud ta informace lze poskytnout, myšleno máme ji k dispozici, rádi ji poskytneme. Na druhou stranu pečlivě střežíme informace, které mají širšímu okruhu lidí být skryty, protože se nám tu stalo, že někdo žádal o informaci na konkrétní výši mzdy našeho pracovníka, který je financován z veřejných prostředků, přičemž tato informace je podle mého názoru obecně přístupná. Nicméně musíme chránit jeho osobnostní právo, a proto musely být skryty jeho identifikační údaje, abychom toho pracovníka na úkor žadatele neznevýhodnili. Když to shrnu, určitě je právo na informace důležité a občané nebo kdokoliv jiný by měl mít právo se na ty požadované informace dotázat, ale v současné době dochází i ke zneužívání tohoto zákona.

6.2.4 Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Dne 9. listopadu 2021 byla podána žádost na Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, kdy mi odpověď byla poslána až 24. listopadu 2021, což byl hraniční den pro splnění zákonem uvedené lhůty 15 dnů ode dne přijetí žádosti.

Odpověď na otázku č. 1 (viz *Příloha č. 10*) mi byla podrobně poskytnuta (viz *Příloha č. 12*), jelikož byla poskytnutá informace rozdělena do menších částí, tedy jednotlivých fakult. Též odpovědi na otázky č. 2, 3 a 4 (viz *Příloha č. 10*) byly velmi zřetelně zodpovězeny (viz *Příloha č. 13* a *Příloha č. 14*) a nenastal žádný problém s vyřízením žádosti.

Na Jihočeské univerzitě se na vyřizování žádostí o informace podílí Mgr. Jan Černý, se kterým jsem též uskutečnila strukturovaný rozhovor se stejnými otázkami, které jsem pokládala panu Mgr. Tomášovi Koblencovi. Rozhovor s panem Mgr. Janem Černým proběhl 12. ledna 2022.

Strukturovaný rozhovor

1. Jaké informace jsou nejčastěji požadovány na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím? Čeho se týkají? Kdo jsou typičtí tazatelé?

Tuto otázku je těžké zodpovědět jednoznačně, neboť žadatelé požadují informace z různých okruhů činností Jihočeské univerzity. Po dobu mého zaměstnání na Jihočeské univerzitě, což je od roku 2017, jsme obdrželi 13 žádostí o poskytnutí informace a lze konstatovat, že nejčtenější byly žádosti o informace ekonomické povahy, jako například financování provozu Kolejí a Menzy, ceny jídel a ubytování, nebo seznam přijatých darů pro Jihočeskou univerzitu. Také se ale objevily dotazy související se studiem, jako je počet studentů nebo doručování studentům. Na otázku: „Kdo jsou typičtí tazatelé?“ lze obecně odpovědět, že fyzické osoby, kdy tak bylo v 11 případech a ve zbylých 2 případech šlo o osoby právnické. Ovšem v rámci vyřizování jejich žádostí nejsme oprávněni o žadatelích zjišťovat další podrobnosti a vlastně na to ani není čas.

2. Kolik času v průměru věnujete vyřízení jedné žádosti o informace?

Já osobně přijaté žádosti o informace posuzuji z hlediska naplnění zákonných náležitostí a nutnosti požadované informace poskytnout. Dále pak připravuji odpověď žadateli.

Celkovou časovou náročnost odhaduji v rozsahu 6 až 12 pracovních hodin. Nicméně ve většině případů je potřeba se obrátit na další zaměstnance a požádat je o dohledání a shromáždění potřebných podkladů. Zde bohužel časovou náročnost nedokážu odhadnout, ale v komplikovanějších případech se může jednat o značně náročnou činnost.

**3. Zpoplatňujete, a případně kdy, zpracování podkladů pro vyřízení žádosti?
A v jaké výši?**

Tak taková situace za mého působení zatím nenastala, ale jinak sazebník úhrad za poskytování informací je stanoven v opatření rektora č. R 468 o naplňování povinností dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

4. Jak často zasíláte výzvy k doplnění či upřesnění žádosti?

Ze 13 žádostí jsme pouze jednomu člověku zaslali výzvu k doplnění a jednomu výzvu k upřesnění, a to zrovna v prosinci roku 2021.

5. Jak často prodlužujete lhůtu 15 dnů pro vyřízení žádosti ze závažných důvodů podle § 14 odst. 7? Tedy nezahrnujte prodloužení lhůty na základě podaných výzev k doplnění či upřesnění.

Dosud jsme nepřistoupili k prodloužení základní lhůty 15 dnů pro vyřízení žádosti.

6. V jaké formě jsou vám nejčastěji žádosti o informace podávány?

Jednoznačně převažují písemné žádosti v elektronické podobě. Po dobu mého působení na Jihočeské univerzitě byly 4 žádosti doručeny e-mailem, 7 do datové schránky a pouze 2 v listinné podobě poštou. Žádná z žádostí nebyla podána ústně.

**7. Už se vám stalo, že vám byla podána žádost pod smyšlenou identitou?
Případně jak jste to zjistili? A jak jste takovou situaci řešili?**

Něčeho takového si nejsme vědomi. A myslím si, že lidé ani nemají motivaci podávat žádosti pod smyšlenou identitou, jelikož žádosti o informace může podávat každý.

8. V případě, že žádosti (zcela nebo zčásti) nevyhovíte, jsou podávány případné opravné prostředky? A jak často? Jak je o nich rozhodováno?

Ze 13 žádostí byly 3 odmítnuty zcela a 1 zčásti. Ve dvou případech se žadatel odvolal. V jednom případě Úřad pro ochranu osobních údajů, jakožto odvolací orgán, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. V jednom případě jsme využili tzv. autoremeduru podle § 87 správního řádu, kdy jsme plně vyhověli odvolání tím, že napadené rozhodnutí jsme sami zrušili a poskytli požadované informace v plném rozsahu.

9. Jak často a v jakých případech jsou podávány stížnosti podle § 16a? A případně s jakým výsledkem?

Dosud jsme žádnou stížnost neobdrželi.

10. Jak obecně vnímáte zákon o svobodném přístupu k informacím a jeho funkci ve společnosti, popř. konkrétně ve vztahu k vaší instituci?

Obecně řečeno je zákon o svobodném přístupu k informacím důležitým nástrojem kontroly veřejnosti při výkonu veřejné správy a fungování veřejných institucí. Skrze tento zákon se naplňuje ústavní právo na informace, které člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti a v jeho okolí. Na druhé straně ale stojí vztah tohoto zákona k naší instituci. Pro nás je 15 dnů velmi krátká lhůta, a ne málo nás tato povinnost zatěžuje.

6.2.5 Nemocnice České Budějovice, a. s.

Společně s žádostí na Magistrát města České Budějovice a žádostí na Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích byla podána žádost na Nemocnici České Budějovice, a to dne 9. listopadu 2021. Odpověď mi byla odeslána dne 23. listopadu 2021 prostřednictvím e-mailu.

Na otázku č. 1 (viz *Příloha č. 16*) mi byla poskytnuta jednoznačná odpověď a přesně taková, jakou jsem požadovala (viz *Příloha č. 17*). Otázka č. 2 (viz *Příloha č. 16*) mi nebyla zcela poskytnuta, což si myslím, že nebylo záměrné, ale spíše v důsledku nesoustředěnosti či nepozornosti (viz *Příloha č. 17*). Pravděpodobně si to chtěl ten, kdo mou žádost vyřizoval, zjednodušit, a proto neodpověděl přesně na to, co jsem požadovala. V tomto případě šlo o počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti a počet

podaných odvolání v jednotlivých požadovaných letech. Usnadnil si to tím, že mi poskytl celkový počet za požadované roky a nerozepsal to v jednotlivých letech, jak jsem požadovala. Na základě toho pak nastala komplikace při analyzování výročních zpráv, jelikož na webových stránkách Nemocnice České Budějovice, a. s., jsou sice zveřejněny výroční zprávy, ale ve výročních zprávách z let 2015 a 2016 chybí sekce Poskytování informací, a proto jsem nemohla získat data, která jsem potřebovala. Následovala tedy druhá a neplánovaná žádost o poskytnutí informací adresovaná Nemocnici České Budějovice, a. s., kde jsem se dotazovala na tato chybějící data (viz *Příloha č. 18*). Požadované informace jsem obdržela opět prostřednictvím e-mailu (viz *Příloha č. 19*) a mohla jsem tak po doplnění těchto údajů dokončit analýzu výročních zpráv.

6.2.6 Vazební věznice České Budějovice

Když jsem připravovala žádost o informace na Vazební věznici v Českých Budějovicích, vyhledala jsem, že od roku 2020 se působnost vztahuje na Vězeňskou službu České republiky, a proto má žádost směřovala právě tam. Jelikož tento orgán nespadá přímo pod jižní Čechy, je možné zde alespoň pozorovat možné rozdíly, které se objevují při vyřízení žádosti.

Dne 7. prosince 2021 byla podána žádost o informace na Vězeňskou službu České Budějovice, která mi stejně jako Magistrát města České Budějovice a Městský úřad Tábor odeslal prostřednictvím e-mailu potvrzení o přijetí mé žádosti. Požadované informace mi byly sděleny opět prostřednictvím e-mailu, a to dne 14. prosince. Na všechny mé otázky (viz *Příloha č. 20*) mi bylo odpovězeno odkazem na již zveřejněnou informaci (viz *Příloha č. 22*).

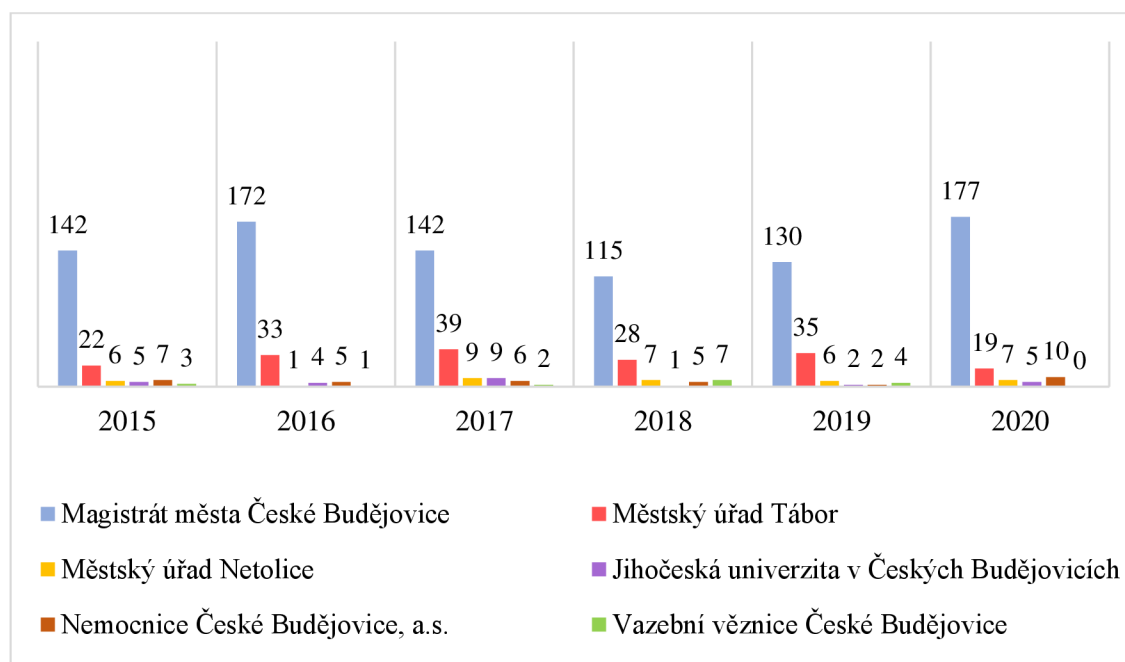
6.3 Výroční zprávy vybraných povinných subjektů

Jak již bylo zmíněno v teoretické části práce, každý povinný subjekt má povinnost do 1. března zveřejnit výroční zprávu o své činnosti související s poskytováním informací, a to za předcházející kalendářní rok. Vybrané povinné subjekty mají též tuto povinnost, a proto jsem tyto výroční zprávy vyhledala na jejich webových stránkách a sestavila z jednotlivých let 2015-2020 grafy týkající se počtu podaných žádostí o informace, počtu rozhodnutí o odmítnutí žádosti a počtu podaných odvolání a stížností.

Z důvodu oficiálního vyloučení Vazební věznice jako povinného subjektu na základě rozhodnutí správních soudů připadá povinnost poskytovat informace Vězeňské službě České republiky, a to od roku 2020.

Počet podaných žádostí na vybrané povinné subjekty v jednotlivých letech 2015-2020

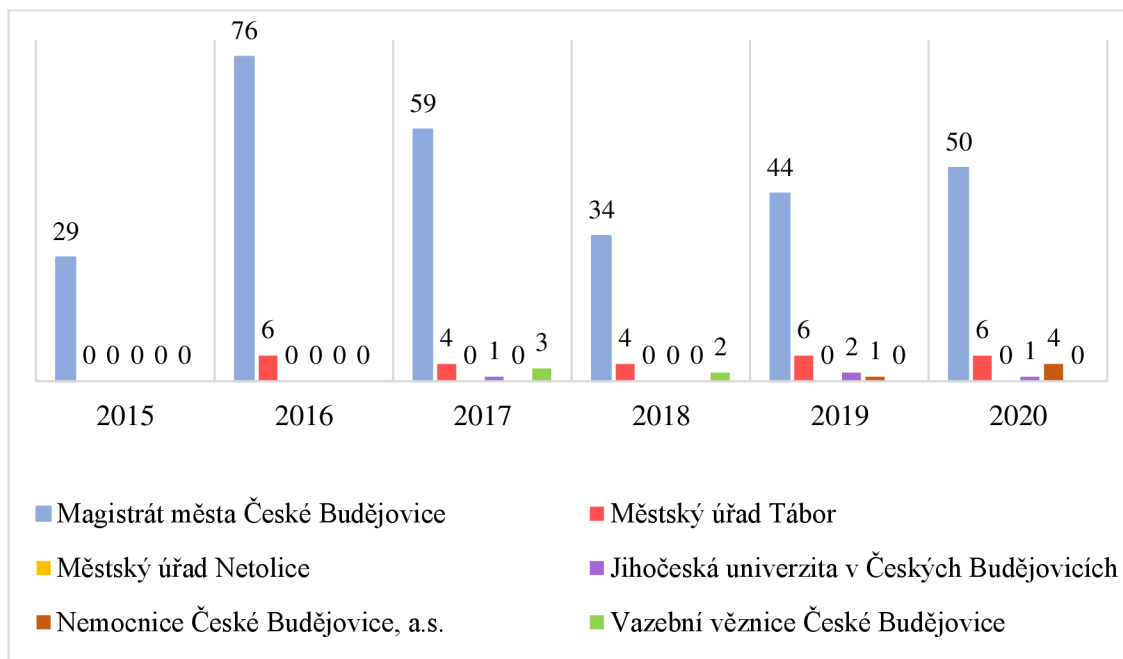
Graf 1: Počet podaných žádostí

Zdroj: vlastní zpracování

Počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti na vybraných povinných subjektech v jednotlivých letech 2015-2020

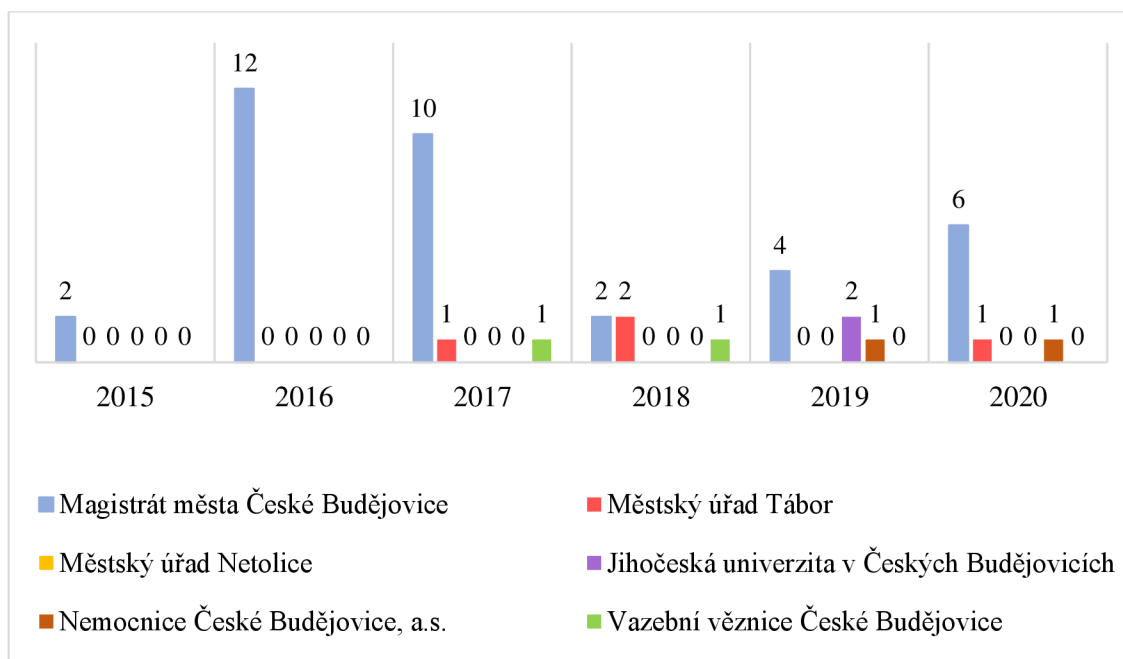
Graf 2: Počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Zdroj: vlastní zpracování

Počet podaných odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti v jednotlivých letech 2015-2020

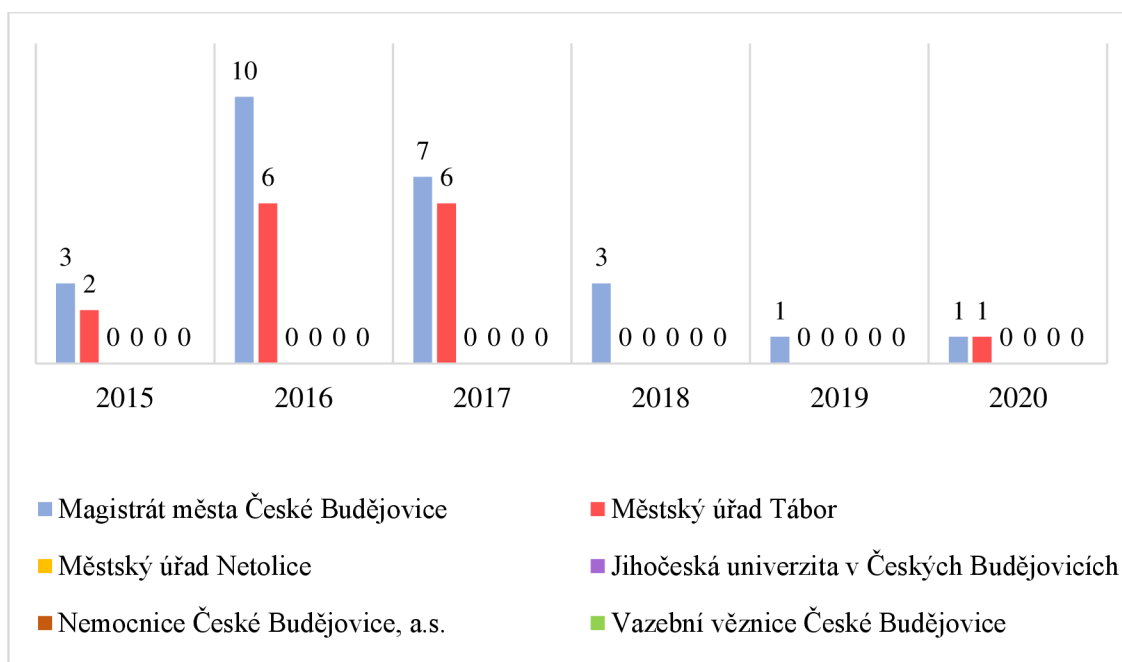
Graf 3: Počet podaných odvolání

Zdroj: vlastní zpracování

Počet podaných stížností na postup při vyřizování žádosti o informace v jednotlivých letech 2015-2020

Graf 4: Počet podaných stížností

Zdroj: vlastní zpracování

6.4 Dotazníkové šetření

Do rámce praktické části jsem zařadila i dotazníkové šetření, které bylo vytvořeno pomocí internetových stránek Google Forms a bylo šířeno pomocí sociální sítě Facebook. Na této sociální síti byl výzkum sdílen do facebookových skupin, které byly založeny za účelem seskupení lidí z různých měst, a tudíž jsem vyhledala skupiny s lidmi, které spadají pod jižní Čechy. Výzkum probíhal od 25. ledna do 3. února 2022. Tento krátký úsek stačil ke sběru 345 odpovědí. Celkový počet respondentů byl tedy 345, který byl však v průběhu dotazování zužován, a to pomocí otázek, jež třídily respondenty podle jejich odpovědí.

Dotazník byl vytvořen pro následné zjištění povědomí občanů jižních Čech o právu na svobodný přístup k informacím, jelikož si myslím, že nemálo lidí o tomto právu bohužel neví, což se ukázalo i ve výsledcích tohoto výzkumu.

Snahou bylo získat odpovědi od obou pohlaví různých věkových skupin a s různým dosaženým vzděláním.

Vyhodnocení jednotlivých otázek z dotazníku bylo provedeno formou grafického znázornění a následným komentářem.

6.4.1 Stanovené hypotézy

Získaná data z dotazníkového šetření budou podrobena třem stanoveným hypotézám, které zní následovně:

1. hypotéza:

Více než 25 % respondentů nikdy neslyšelo o právu na informace.

2. hypotéza:

Méně než 5 % respondentů, kteří o právu na informace slyšeli, už někdy podali žádost o poskytnutí informace.

3. hypotéza:

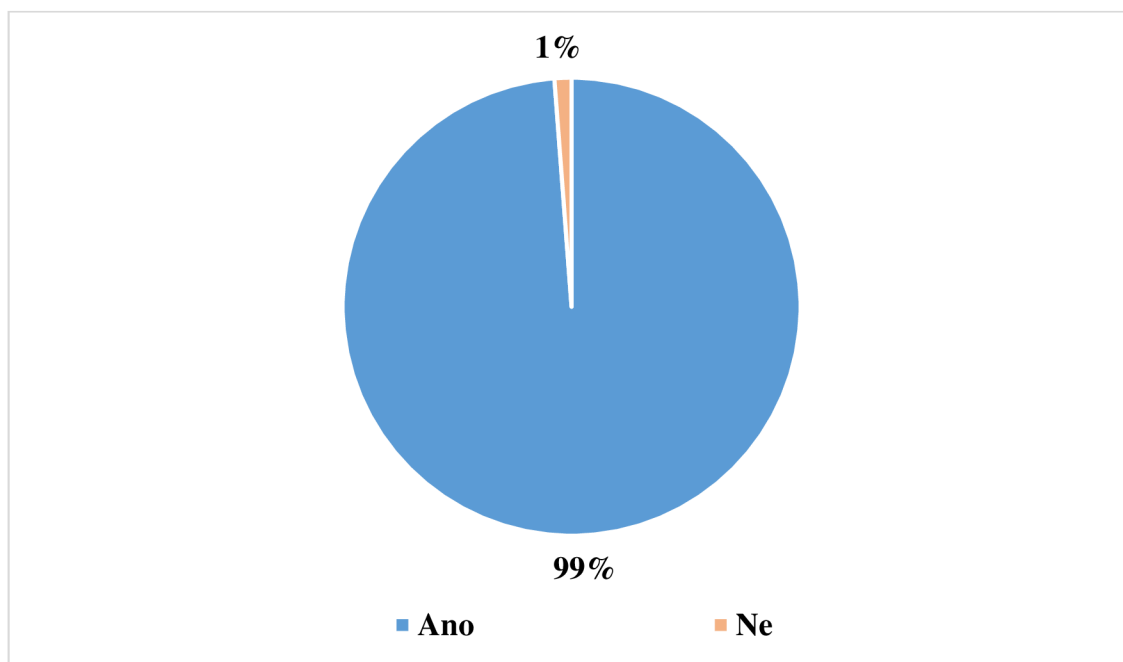
Podané žádosti o informace se nejčastěji podávají na městské úřady a týkají se provozu města.

6.4.2 Vyhodnocení dotazníkového šetření

Otázka č. 1

Bydlíte v jižních Čechách?

Graf 5: Obyvatelé jižních Čech

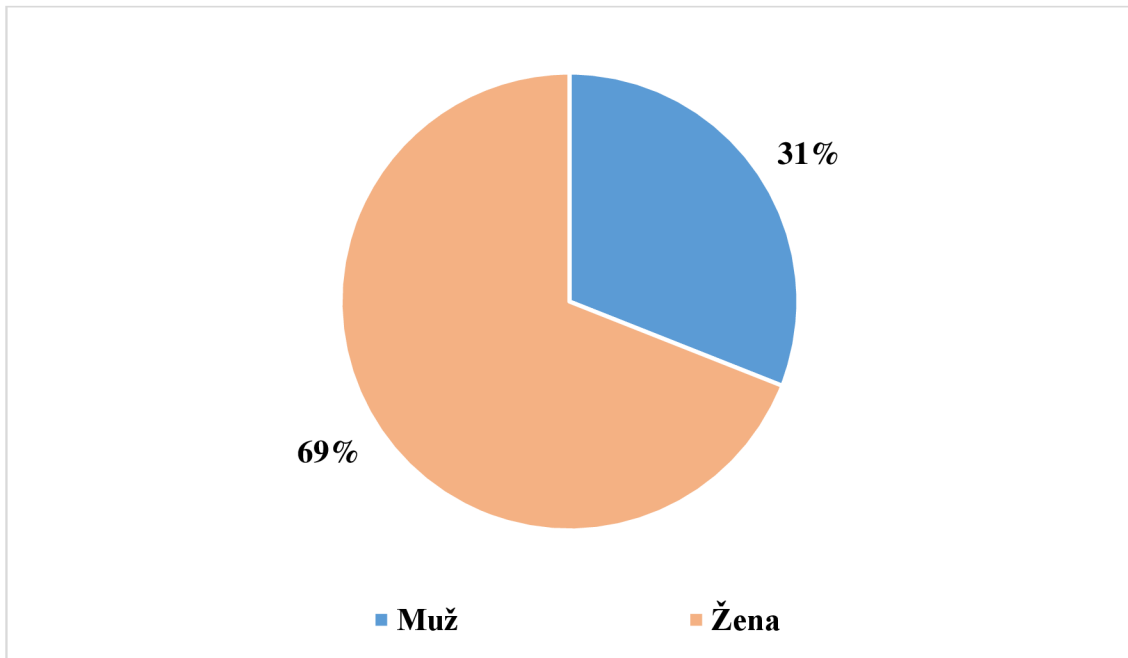
Zdroj: vlastní zpracování

První otázka sloužila k vytřídění osob, které nebydlí v jižních Čechách. V případě zaškrtnutí odpovědi „Ne“, byl dotazník ukončen. V tomto případě odpovědělo 99 % respondentů, že v jižních Čechách bydlí, což odpovídá 341 respondentům. 1 % respondentů odpovědělo, že v jižních Čechách nebydlí, což byli pouze 4 respondenti, a ti byli tedy vyřazeni z vyplňování dalších otázek.

Otázka č. 2

Jakého jste pohlaví?

Graf 6: Pohlaví

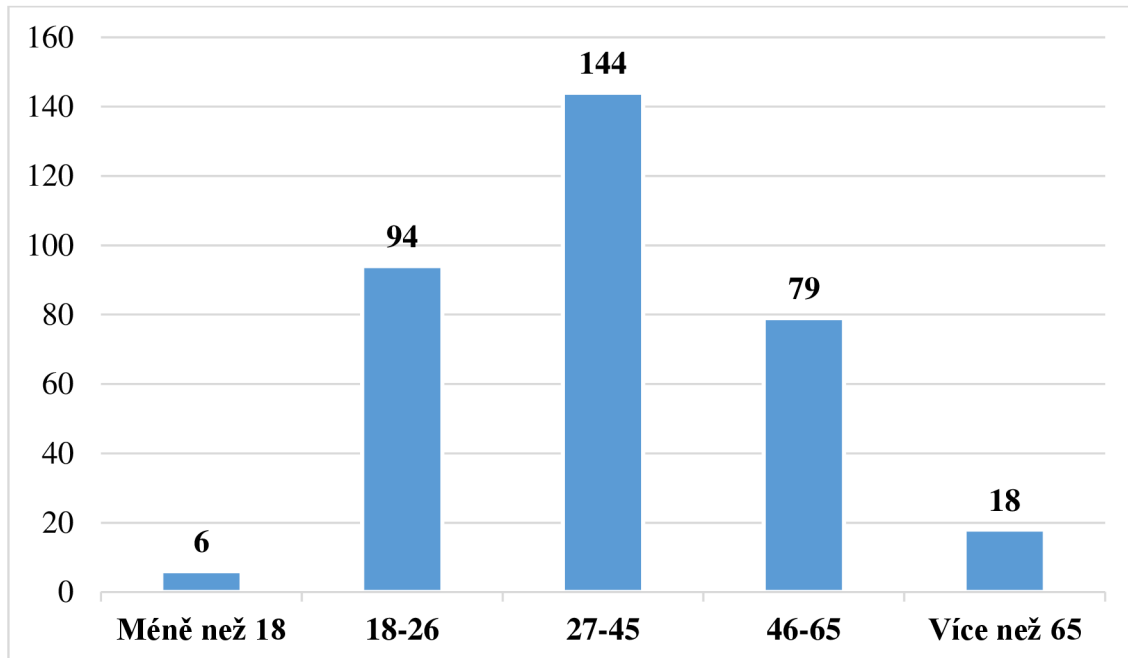
Zdroj: vlastní zpracování

Tato otázka zkoumala rozdělení respondentů na základě pohlaví. K této odpovědi se dostalo celkem 341 respondentů, přičemž odpovídalo větší množství žen, a to 236, tedy 69 %. Mužů bylo o něco méně, a to 105, tedy 31 %.

Otázka č. 3

Kolik je Vám let?

Graf 7: Věková kategorie

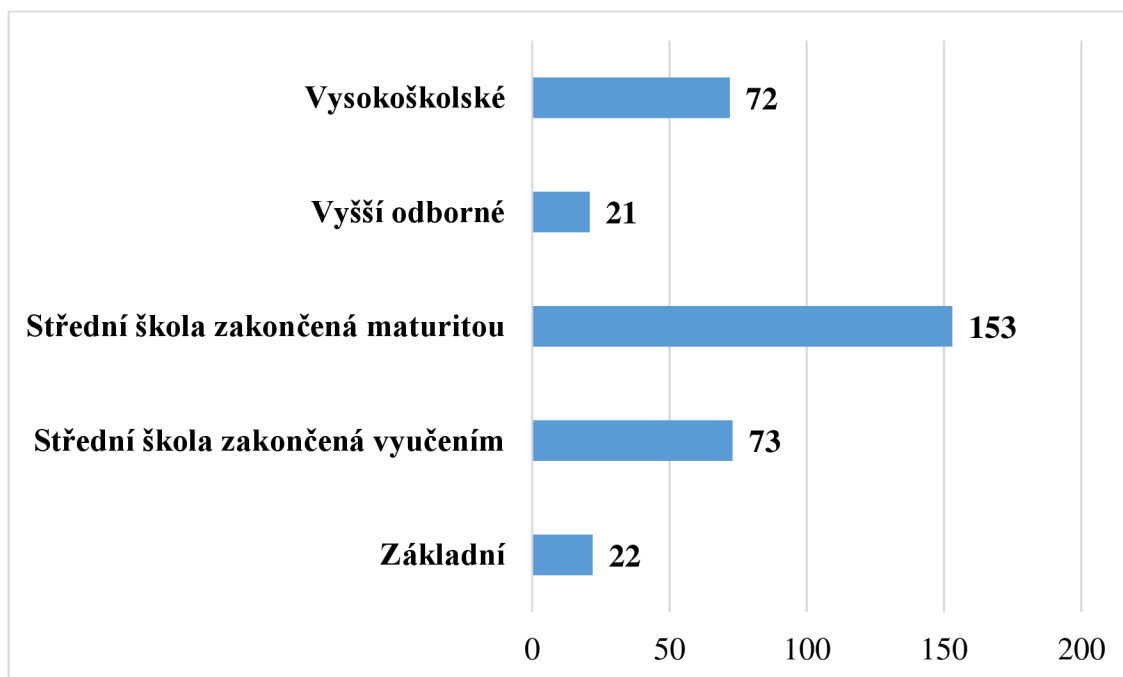
Zdroj: vlastní zpracování

Třetí otázka zkoumala věkové rozložení respondentů. Nejpočetnější byla skupina ve věku 27-45 let v počtu 144 respondentů. Následovala skupina 18-26 let, kterou tvořilo 94 respondentů. Ze skupiny 46-65 let bylo 79 dotázaných. Nejméně početnými byla skupina nad 65 let s počtem 18 respondentů a skupina pod 18 let s 6 respondenty.

Otázka č. 4

Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Graf 8: Nejvyšší dosažené vzdělání

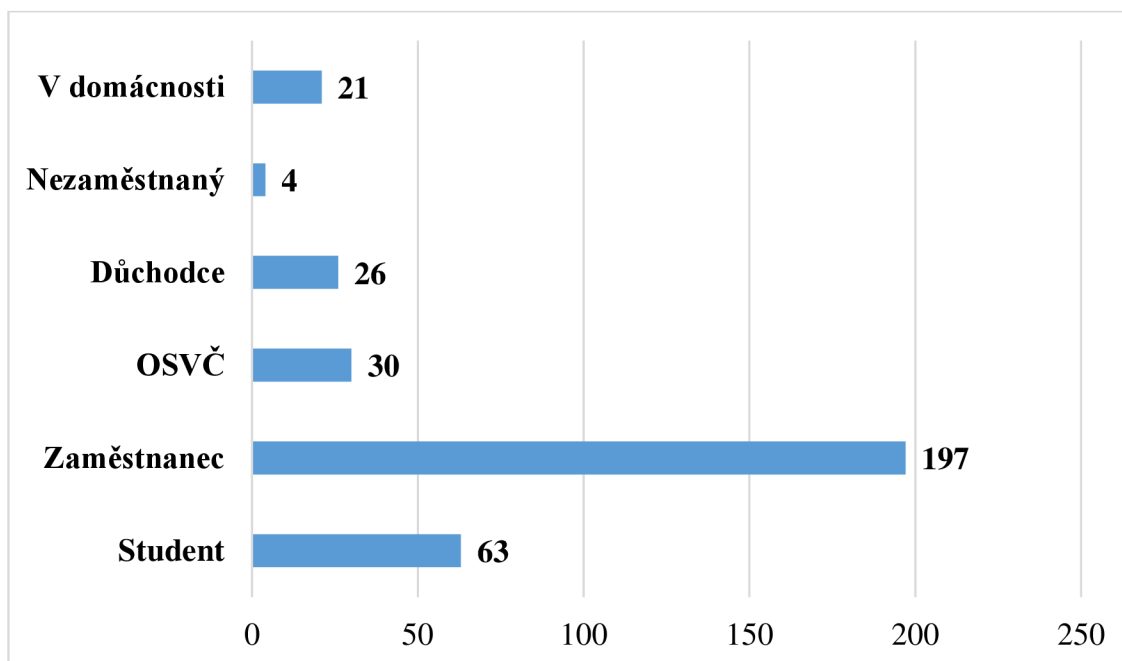
Zdroj: vlastní zpracování

Další otázkou bylo zkoumáno nejvyšší dosažené vzdělání dotazovaných. Nejvíce zastoupenou byla skupina se středoškolským vzděláním, které bylo zakončeno maturitou, a to s počtem 153 respondentů. Následuje skupina se středoškolským vzděláním zakončené vyučením, kterého dosáhlo 73 respondentů. Následně 72 respondentů dosáhlo vysokoškolského vzdělání. Dále bylo osloveno 22 dotazovaných se základním vzděláním a 21 dotazovaných s vyšším odborným vzděláním.

Otázka č. 5

Do jaké skupiny patříte?

Graf 9: Zařazení do skupiny

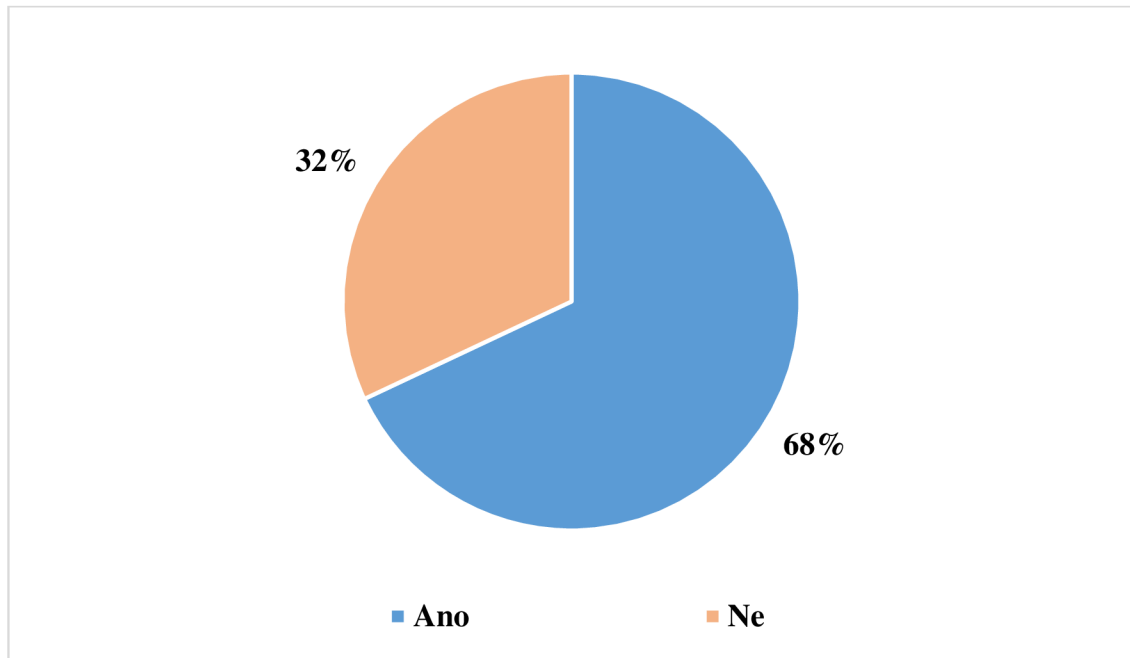
Zdroj: vlastní zpracování

Tato otázka zjišťovala, do jaké skupiny respondenti patří. Většina, tedy 197 dotazovaných, jsou zaměstnanci. Druhou nejpočetnější skupinou jsou studenti se zastoupením 67 respondentů. Dále jsou zde zastoupeny i osoby samostatně výdělečně činné s počtem 30. Osloveno bylo i 26 důchodců, 21 osob v domácnosti a 4 nezaměstnané osoby.

Otázka č. 6

Už jste někdy slyšel/a o právu na svobodný přístup k informacím?

Graf 10: Povědomí o právu na informace

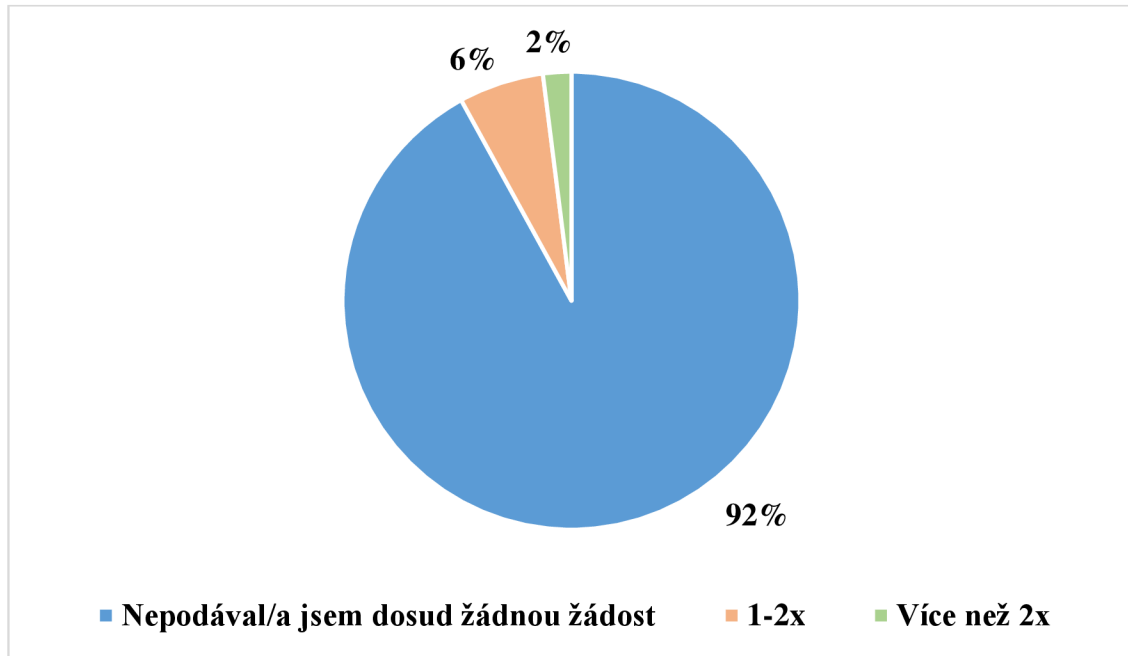
Zdroj: vlastní zpracování

Tato otázka sloužila též k vyřídění respondentů. V případě, že dotazovaní odpověděli „Ne“, kdy se tak stalo ve 108 případech, což je 32 %, byl dotazník ukončen a nepokračovali už v následujících otázkách. Zbýlých 233 respondentů, tedy 68 % odpovědělo, že o právu na svobodný přístup k informacím už někdy slyšeli. V této otázce se jasně projevuje, že ne každý občan jižních Čech o této možnosti ví.

Otázka č. 7

Kolikrát jste dosud podal/a žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím?

Graf 11: Podání žádosti o informace

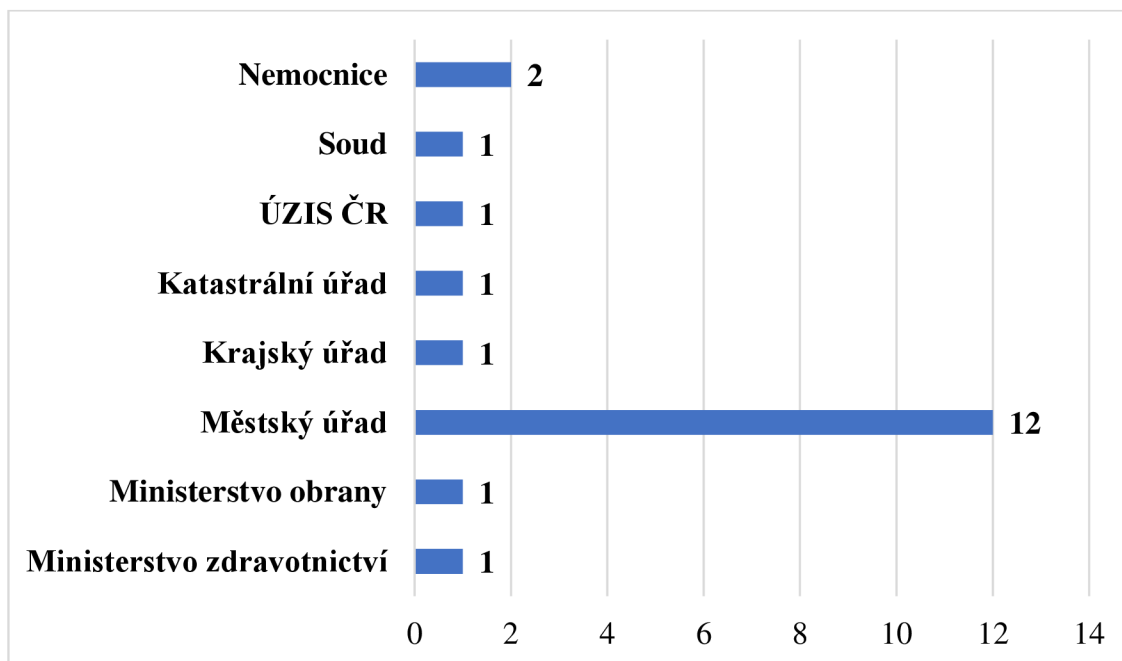
Zdroj: vlastní zpracování

V této otázce odpovídalo celkem 233 respondentů. Jak se dalo očekávat, velká část dotazovaných dosud žádnou žádost nepodávala. Tuto část tvořilo 215 respondentů, tedy 92 %. 13 respondentů neboli 6 % dosud podalo 1 nebo 2 žádosti. Zbýlých 5 dotazovaných čili 2 % odpovědělo, že žádost podali více než 2x.

Otázka č. 8

U kterých povinných subjektů jste žádost/i podával/a? (městský úřad, nemocnice, konkrétní instituce...)

Graf 12: Místo podání žádosti o informace

Zdroj: vlastní zpracování

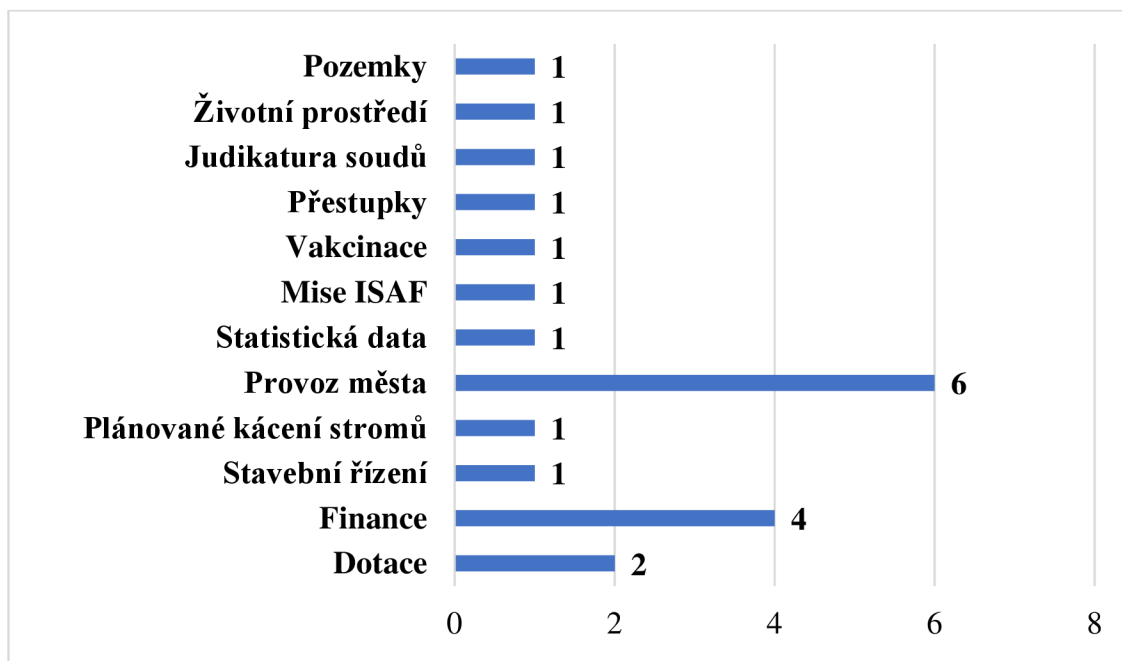
Tato otázka zkoumala, jakým povinným subjektům byly žádosti respondentů podány. Na základě předcházející otázky byla většina dotazovaných vyřazena a k této otázce se tedy dostalo pouze 18 respondentů. Celkových odpovědí však bylo více, a to 20, jelikož někdo podával několik žádostí, tak proto uvedli i více povinných subjektů. Nejvíce zmiňovaným povinným subjektem byl městský úřad s počtem 12. Dva z dotazovaných podávali žádost na nemocnici. Zbytek odpovědí byl různorodý, kdy každý povinný subjekt byl zmíněn pouze jednou. Jedná se o soud, ÚZIS ČR¹¹, katastrální úřad, krajský úřad, Ministerstvo obrany a Ministerstvo zdravotnictví.

¹¹Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR.

Otázka č. 9

Jaké oblasti se Vámi podaná žádost týkala? (finance, dotace, provoz města/instituce, přestupky...)

Graf 13: Oblast žádosti o informace

Zdroj: vlastní zpracování

U této otázky, podobně jako u otázky č. 8, odpovídalo pouze 18 respondentů, ale odpovědí bylo více, a to 21. Otázka zkoumala, jaké oblasti se podané žádosti respondentů týkaly. Část respondentů podala žádost týkající se provozu města. Tuto část tvořilo 6 respondentů. Druhou nejvíce zastoupenou oblastí jsou finance, kdy v souvislosti na tuto oblast podali žádost 4 respondenti. Dva z dotazovaných podali žádost týkající se dotací. Zbylé odpovědi jsou velmi rozmanité, a jsou zastoupeny v počtu 1, přičemž respondenti zmínili pozemky, životní prostředí, judikaturu soudů, přestupky, vakcinaci, informace týkající se mise ISAF¹², statistická data, plánované kácení stromů nebo stavební řízení.

¹²International Security Assistance Force neboli Mezinárodní bezpečnostní podpůrné síly byly vojenskou misí v Afghánistánu pod vedením Severoatlantické aliance.

6.4.3 Vyhodnocení hypotéz

Před realizací dotazníkového šetření byly stanoveny tři hypotézy, které byly na základě dotazníkového šetření potvrzeny nebo vyvráceny.

1. hypotéza:

Více než 25 % respondentů nikdy neslyšelo o právu na informace.

Tato hypotéza se potvrdila na základě otázky č. 6, která byla položena 341 respondentům, z nichž 108 odpovědělo, že o právu na informace nikdy neslyšeli, což je 32 %, a tedy více než 25 %.

2. hypotéza:

Méně než 5 % respondentů, kteří o právu na informace slyšeli, už někdy podalo žádost o poskytnutí informace.

Tato hypotéza byla vyvrácena na základě analýzy odpovědí na otázku č. 7. Tato otázka byla položena 233 respondentům, z nichž 8 % odpovědělo, že už nějakou žádost podle InfZ podali. Dokonce 2 % respondentů odpověděla, že žádost podle InfZ podali více než dvakrát.

3. hypotéza:

Podané žádosti o informace se nejčastěji podávají na městské úřady a týkají se provozu města.

Tato hypotéza byla potvrzena, a to na základě analýzy odpovědí na otázky č. 8 a č. 9, jež byly položeny pouze 18 respondentům, z nichž 12, tedy většina, odpověděla, že podávali žádost na městský úřad. Nejčastěji zmiňovanou oblastí týkající se podané žádosti podle InfZ byl provoz města, v zastoupení 6 respondentů. Avšak hned v závěsu se drží oblast financí.

6.5 Možné legislativní a metodické úpravy

V této kapitole se pokusím nastínit možné legislativní či metodické úpravy, které by mohly napomoci lepšímu fungování InfZ nejen v jižních Čechách, ale v celé České republice.

Jak již bylo v rámci teoretické části, konkrétně v kapitole „Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace“ zmíněno, lze se setkat se stížnostní dualitou, kdy existují stížnosti dle § 175 správního řádu, a stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Liší se od sebe v několika významných aspektech, což nelze považovat za ideální, a z tohoto důvodu by mohlo dojít ke sloučení do jednoho více propracovanějšího celku.

Co se týče části praktické, tak na základě odpovědí na mnou podané žádosti o poskytnutí informace na povinné subjekty mi vytanula myšlenka o informování žadatele o správném, tedy příslušném, povinném subjektu, který požadovanou informaci poskytuje. Toto informování by mělo proběhnout v případě, kdy žadatelem oslovený subjekt není k požadované informaci příslušný, a proto nemůže informaci poskytnout. Mohlo by dojít k postoupení žádosti na příslušný povinný subjekt, přičemž by se prodloužila lhůta pro vyřízení žádosti, nebo by mohla být poskytnuta alespoň informace, která by žadateli poradila, na který povinný subjekt se má se svou žádostí o informace obrátit.

V dotazníkovém šetření bylo zjištěno, že část obyvatel jižních Čech o právu na informace nikdy neslyšela, což může pro povinné subjekty být dobrá zpráva, jelikož je nezatěžuje větší množství žádostí o informace, avšak z pohledu občanů to zas tak přívětivá zpráva není. V tomto případě by bylo vhodné o tomto právu více veřejně mluvit či ho zmiňovat na středních nebo vysokých školách. Základní školy bych vynechala z důvodu, že žáci ještě nejsou natolik vyspělí. Mohli by pokládat nevhodné dotazy, kterými by si např. dělali legraci z povinných subjektů. Zbytečně by je tak zatěžovali. Na středních či vysokých školách už mají studenti více rozumu a povědomí o právu na informace by jim mohlo být k užítku, ať už ve školním, pracovním, tak převážně i v soukromém životě. Každého zajímá nespočet věcí a záležitostí, tak proč se o nich nedozvědět z „první ruky“? Většina lidí by této možnosti zřejmě využila.

7 Závěr

Bakalářská práce se zaměřuje na právo na informace v rámci jižních Čech. Cílem teoretické části práce bylo vymezení základních pojmů týkající se InfZ. Cílem praktické části bylo podívat se na InfZ z různých pohledů, tedy z pohledu žadatele, povinného subjektu a běžného občana jižních Čech.

Teoretická část obsahuje úvod do správního práva, do jehož právních předpisů spadá InfZ, dále ústavně-právní zakotvení, které pojednává o garanci práva na informace v Ústavě České republiky a Listině základních práv a svobod, a především rozbor InfZ, jenž je středobodem této práce a odvíjí se od něho i část praktická. Na základě studia právních předpisů jsem narazila na dualitu stížností, kterou by bylo vhodné upravit a sjednotit.

V praktické části jsem se na právo na informace nejprve podívala z pohledu žadatele, tedy zaměřila jsem se na výběr povinných subjektů, na které byly mnou podány žádosti o poskytnutí informací. Těmito vybranými povinnými subjekty jsou Magistrát města České Budějovice, Městský úřad Tábor, Městský úřad Netolice, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Nemocnice České Budějovice, a. s., a Vazební věznice České Budějovice. Prostřednictvím odpovědí od povinných subjektů jsem zjistila, že ve většině případů se snaží zodpovědět mé dotazy, případně alespoň odkázat na již zveřejněnou informaci či na orgán, který by byl schopen můj dotaz zodpovědět. Bohužel ne všechny povinné subjekty byly takto ochotné, a z tohoto důvodu mne napadla myšlenka o informování žadatele o příslušném povinném subjektu, který požadovanou informaci disponuje.

V souvislosti s vybranými povinnými subjekty jsem realizovala dva strukturované rozhovory, abych se seznámila s pohledem povinného subjektu na InfZ. Díky těmto rozhovorům jsem se dozvěděla např. o zneužívání práva na informace ze strany žadatelů.

Dále jsem analyzovala výroční zprávy vybraných povinných subjektů v letech 2015-2020, ze kterých jsem zjistila, že nejvíce podaných žádostí v každém jednotlivém roce bylo na Magistrát města České Budějovice, od čehož se pak odvíjí i největší počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti, počtu podaných odvolání a také stížností.

Následně jsem provedla dotazníkové šetření, abych zjistila pohled běžných obyvatel jižních Čech. Zajímalo mne obzvláště povědomí občanů žijících v jižních Čechách o právu na informace. Ukázalo se, že 32 % z celkových 341 respondentů o právu na informace dosud nevědělo, a proto by se měl stát zaměřit na větší informovanost obyvatelstva, např. prostřednictvím středních či vysokých škol.

Na závěr praktické části jsem uvedla možné legislativní a metodické úpravy, které jsem tu již shrnula.

I. Summary and keywords

This bachelor's thesis explores how the right to information is practiced in southern Bohemia on the basis of Act No. 106/1999 Coll., on free access to information.

The work introduces the theoretical legal basis, which is further applied in the analytical part with the use of the method of mystery shopping, so filing to own requests to information to selected obligated entities, which are Municipal authority of České Budějovice, Municipal authority of Tábor, Municipal authority of Netolice, University of South Bohemia in České Budějovice, Hospital in České Budějovice and Remand jail in České Budějovice.

The work also includes an analysis of annual reports from, where is possible to see the number of applications, appeals, complaints or administrative lawsuits filed against selected obligated entities.

Next survey was realised as interviews with two people of a local authority, from who I gained a lot of interesting information.

Subsequently, a questionnaire survey was also included to ascertain people's awareness of the right to information and, if any of the respondents had already made a request, where was filed and what it related to.

Finally, possible legislative and methodological changes are mentioned that could improve the functioning and application of this law not only in southern Bohemia but in the whole Czech Republic.

Keywords: administrative law, information law, information, request to information, obligated entities, southern Bohemia

II. Seznam použitých zkratk

Listina	Listina základních práv a svobod
Ústava	Ústava České republiky
InfZ	Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
občanský zákoník	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
správní řád	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
ÚOOÚ	Úřad pro ochranu osobních údajů
s. ř. s.	Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

III. Seznam použitých zdrojů

Literatura

Frumarová, K., Grygar, T., Pouperová, O., & Škurek, M. (2021). *Správní právo procesní*. Praha: C. H. Beck.

Frýbová, A., Holub, Š., Švarcová, L., & Hlavenková, P. (2021). *GDPR a žádost podle stošestky v praxi obcí*. Wolters Kluwer ČR.

Furek, A., Rothanzl, L., & Jirovec, R. (2016). *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář*. Praha: C. H. Beck.

Jelínková, J., & Tuháček, M. (2019). *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář*. (2. vydání). Wolters Kluwer ČR.

Kolman, P. (2010). *Právo na informace*. Brno: Masarykova univerzita.

Korbel, F., & kolektiv. (2005). *Právo na informace: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Zákon o právu na informace o životním prostředí. Komentář*. (2. aktualizované a doplněné vydání). Praha: Linde Praha.

Kužílek, O. (2004). *Dalších 106 odpovědí na Vaše dotazy*. Praha: Otevřená společnost.

Píkola, P., & Jansa V. (2008). *Správní právo prakticky*. Praha: Česká zemědělská univerzita.

Průcha, P. (2012). *Správní právo: Obecná část*. (8. doplněné a aktualizované vydání). Brno: Doplněk.

Ústavní soud České republiky. (2021). *Ročenka Ústavního soudu*. Brno: Ústavní soud České republiky.

Internetové zdroje

Bielinová, P. (2013). *Smlouvu jako celek nechrání obchodní tajemství*. Moderní obec. <https://www.moderniobec.cz/smlouvu-jako-celek-nechrani-obchodni-tajemstvi/>

ISAF: *International Security Assistance Force*. GlobalSecurity. <https://www.globalsecurity.org/military/ops/isaf-intro.htm>

Mečkovská, J. (2006). *Právo na informace v právním řádu ČR*. [Diplomová práce, Masarykova univerzita v Brně, Fakulta právnická]. https://is.muni.cz/th/fegan/Pravo_na_informace_v_pravnim_radu_CR.pdf

Město Netolice. Netolice. <https://www.netolice.cz/mestsky-urad/povinne-informace/subjekt-mesto-netolice-1.html?ftresult=v%C3%BDro%C4%8Dn%C3%AD+zpr%C3%A1vy>

Míšek, J. (2021). *Otevřená data: Základní přehled právní úpravy*. Portál otevřených dat České republiky. <https://data.gov.cz/%C4%8DI%C3%A1nky/otev%C5%99en%C3%A1-data-z%C3%A1kladn%C3%AD-p%C5%99ehled-pr%C3%A1vn%C3%AD-%C3%BApravy>

Novotný, Z., & Mejzlík, J. (2016). *Základy práva a praktické právní úkony: Správní právo*. <https://publi.cz/books/375/05.html>

Podání žádosti. PODEJTO. https://podejto.cz/identify?form=podejto4_F&formId=71

Povinně zveřejňované informace. České Budějovice. <https://www.cbudejovice.cz/povinne-zverejnovane-informace>

Povinně zveřejňované informace. Tábor. https://www.taborcz.eu/vismo/isvs.asp?id_org=16470&p1=78506

Správní právo. Wikipedia: the free encyclopedia. https://cs.wikipedia.org/wiki/Spr%C3%A1vn%C3%AD_pr%C3%A1vo

Šrámek, L. (2021). *Sazebník úhrad za poskytování informací: Pokyn tajemníka 2/2021*. Tábor. https://www.taborcz.eu/assets/File.ashx?id_org=16470&id_dokumenty=75217

Výroční zprávy. Nemocnice České Budějovice, a. s. <https://www.nemcb.cz/vyrocnizpravy-2/>

Výroční zprávy JU o činnosti. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. <https://www.jcu.cz/cz/univerzita/dokumenty/vyrocnizprava-ju/vyrocnizpravy-ju-o-cinnosti>

Výroční zprávy podle zákona č. 106/1999 Sb. Vězeňská služba České republiky. <https://www.vscr.cz/sekce/vyrocnizpravy-podle-zakona-106>

Právní předpisy

Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.

Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

Zákon č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 222/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 515/2020 Sb., o struktuře informací zveřejňovaných o povinném subjektu a o osnově popisu úkonů vykonávaných v rámci agendy.

Judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02.

Nález Ústavního soudu ze dne 3. 4. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1200/16.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 11. 4. 2011 č.j. 2 Ans 8/2010-68.

IV. Seznam obrázků a grafů

Seznam obrázků:

Obrázek 1: Základní dělení správy	6
---	---

Seznam grafů:

Graf 1: Počet podaných žádostí	51
Graf 2: Počet rozhodnutí o odmítnutí žádosti	52
Graf 3: Počet podaných odvolání.....	52
Graf 4: Počet podaných stížností	53
Graf 5: Obyvatelé jižních Čech	55
Graf 6: Pohlaví	56
Graf 7: Věková kategorie.....	57
Graf 8: Nejvyšší dosažené vzdělání	58
Graf 9: Zařazení do skupiny	59
Graf 10: Povědomí o právu na informace.....	60
Graf 11: Podání žádosti o informace	61
Graf 12: Místo podání žádosti o informace	62
Graf 13: Oblast žádosti o informace	63

V. Seznam příloh a přílohy

Seznam příloh:

Příloha 1: Žádost o poskytnutí informace na Magistrát města České Budějovice	76
Příloha 2: Odpověď na žádost od Magistrátu města České Budějovice 1/2.....	77
Příloha 3: Odpověď na žádost od Magistrátu města České Budějovice 2/2.....	78
Příloha 4: Žádost o poskytnutí informace na Městský úřad Tábor.....	79
Příloha 5:Odpověď na žádost od Městského úřadu Tábor 1/2	80
Příloha 6: Odpověď na žádost od Městského úřadu Tábor 2/2	81
Příloha 7: Žádost a poskytnutí informace na Městský úřad Netolice	82
Příloha 8: Odpověď na žádost od Městského úřadu Netolice 1/2	83
Příloha 9: Odpověď na žádost od Městského úřadu Netolice 2/2	84
Příloha 10: Žádost o poskytnutí informace na JU v Českých Budějovicích	85
Příloha 11: Odpověď na žádost od Jihočeské univerzity České Budějovice 1/5.....	86
Příloha 12: Odpověď na žádost od Jihočeské univerzity České Budějovice 2/5.....	87
Příloha 13: Odpověď na žádost od Jihočeské univerzity České Budějovice 3/5.....	88
Příloha 14: Odpověď na žádost od Jihočeské univerzity České Budějovice 4/5.....	89
Příloha 15: Odpověď na žádost od Jihočeské univerzity České Budějovice 5/5.....	90
Příloha 16: 1. žádost o poskytnutí informace na Nemocnici České Budějovice, a. s.....	91
Příloha 17: Odpověď na 1. žádost od Nemocnice České Budějovice, a. s.	92
Příloha 18: 2. žádost o poskytnutí informací na Nemocnici České Budějovice, a. s.	93
Příloha 19: Odpověď na 2. žádost od Nemocnice České Budějovice, a. s.	94
Příloha 20: Žádost o poskytnutí informace na Vězeňskou službu České republiky.....	95
Příloha 21: Odpověď na žádost od Vězeňské služby České republiky 1/2	96
Příloha 22: Odpověď na žádost od Vězeňské služby České republiky 2/2	97

Přílohy:

Žádost o poskytnutí informace
podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Statutárnímu městu České Budějovice
nám. Přemysla Otakara II. č. 1/1
370 92 České Budějovice

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Kolik přestupků bylo projednáváno disciplinární komisí na Jihočeské univerzitě v jednotlivých letech 2015 až 2020 a s jakými závěry? Kolik bylo podáno opravných prostředků a jak byly vyřízeny? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena?
2. Jaké byly provozní náklady na městský útulek, provozovaný Jihočeskou univerzitou, za jednotlivé roky 2015 až 2020?
3. Jaké jsou výše průměrného platu včetně osobních ohodnocení a odměn těchto pozic na Jihočeské univerzitě?
 - vedoucí katedry
 - zástupce vedoucího katedry
 - tajemník katedry
 - akademičtí pracovníci
4. Kolik osob zemřelo v českobudějovické nemocnici na COVID-19 za období 1. 9. 2020 – 1. 9. 2021?
5. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Magistrát města České Budějovice? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 9.11.2021

podpis žadatele: *Hrotková*

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Statutární město České Budějovice
Magistrát města České Budějovice
Odbor kanceláře primátora – právní oddělení
nám. Přemysla Otakara II. 1/1

Magistrát města České Budějovice
Mgr. Zuzana Himpanová
Právní oddělení
Odbor kancelář primátora
nám. Přemysla Otakara II. 1/1
370 92 České Budějovice

Internet: <http://www.c-budejovice.cz>

Vážená paní
Kateřina Hrotková
Švermova 280
382 26 Horní Planá

zasláno na sdělenou e-mailovou adresu:
hrotkova.k@seznam.cz

Sp. zn.: KP-PO/731/2021/EZ/142 Vyřizuje: Mgr. Ž. Himpanová Tel.: 386 802 920 E-mail: himpanovaz@c-budejovice.cz Datum: 16. 11. 2021

Poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a Sdělení o částečném odložení žádosti o poskytnutí informací

Statutární město České Budějovice, Magistrát města České Budějovice, jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „povinný subjekt“ a „InfZ“), obdrželo dne 9. 11. 2021 Vaši žádost o poskytnutí informací dle InfZ, a to:

- 1) „Kolik přestupků bylo projednáváno disciplinární komisí na Jihočeské univerzitě v jednotlivých letech 2015 až 2020 a s jakými závěry? Kolik bylo podáno opravných prostředků a jak byly vyřízeny? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena?“
- 2) Jaké byly provozní náklady na městský útulek, provozovaný Jihočeskou univerzitou, za jednotlivé roky 2015 až 2020?
- 3) Jaké jsou výše průměrného platu včetně osobních ohodnocení a odměn těchto pozic na Jihočeské univerzitě?
 - vedoucí katedry
 - zástupce vedoucího katedry
 - tajemník katedry
 - akademičtí pracovníci
- 4) Kolik osob zemřelo v českobudějovické nemocnici na COVID-19 za období 1. 9. 2020 – 1. 9. 2021?
- 5) Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Magistrát města České Budějovice? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?“

K požadovanému sděluje povinný subjekt následující.

Ad 1) a 3)

Požadované informace se nevztahují k působnosti povinného subjektu. Z toho důvodu povinný subjekt Vaši žádost o poskytnutí informací v souladu s § 14 odst. 5 písm. c) InfZ v těchto bodech odložil. Dále se v uvedené věci obraťte na Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích, která je povinným subjektem dle InfZ.

IČ: 002 44 732

DIČ: 077-002 44 732

číslo tel. ústředny:
nám. Přemysla Otakara II. 1/1: 38680 11 11
Kněžská 19: 38670 01 11

Ad 2)

Statutární město České Budějovice, jako zřizovatel útulku pro opuštěná zvířata, poskytlo provozovateli tohoto útulku, Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, v jednotlivých letech příspěvky na provoz v níže uvedených částkách:

V r. 2015: 1473780,- Kč vč. DPH
V r. 2016: 1473780,- Kč vč. DPH
V r. 2017: 1473780,- Kč vč. DPH
V r. 2018: 1105335,- Kč vč. DPH
V r. 2019: 1842225,- Kč vč. DPH
V r. 2020: 1473780,- Kč vč. DPH

Ohledně celkových provozních nákladů útulku se obraťte na provozovatele daného útulku, Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích.

Ad 4)

Požadované informace se nevztahují k působnosti povinného subjektu. Z toho důvodu povinný subjekt Vaši žádost o poskytnutí informací v souladu s § 14 odst. 5 písm. c) InfZ v tomto bodu odložil. Dále se v uvedené věci obraťte na Nemocnici České Budějovice, a.s., která je povinným subjektem dle InfZ.

Ad 5)

Požadované informace jsou obsaženy v příslušných výročních zprávách povinného subjektu zpracovávaných a zveřejňovaných podle § 18 InfZ. Tyto výroční zprávy jsou uveřejněny na internetových stránkách statutárního města České Budějovice v sekci Povinně zveřejňované informace, bod 16) Výroční zpráva podle zákona č. 106/1999 Sb. V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 InfZ Vám proto sdělujeme odkaz na internetové stránky, kde je možno zveřejněnou informaci naléznout.

[Povinně zveřejňované informace | Oficiální stránky statutárního města České Budějovice \(c-budejovice.cz\)](https://www.budejovice.cz)

S pozdravem

- otisk úředního razítka -

Mgr. Žaneta Himpanová
Digitálně podepsal Mgr.
Žaneta Himpanová
Datum: 2021.11.16
11:26:02 +01'00'

Mgr. Žaneta Himpanová
právní oddělení
odbor kancelář primátora
(elektronicky podepsáno)

Žádost o poskytnutí informace
podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Město Tábor
Žižkovo náměstí 2
390 15 Tábor

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Jaké byly provozní náklady na Útulek Tábor za jednotlivé roky 2015 až 2020?
2. Jak velké bylo zadlužení Zoologické zahrady Tábor v jednotlivých letech 2015 až 2020?
3. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Městský úřad Tábor? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 6. 12. 2021

podpis žadatele: ... Hrotková

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Město Tábor
Kancelář starosty

Město Tábor

Žižkovo nám. 2/2

390 01 Tábor

S00FX010MJ6G

Vážená paní
Kateřina Hrotková
Husova třída 1885/41
370 05 České Budějovice

Číslo jednací
Vyřizuje

METAB 71056/2021/KS/Kr
Kramolišová Ivana Mgr.

Tábor
16. prosince 2021

ROZHODNUTÍ

Město Tábor jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen Svlňf) rozhodlo ve věci žádosti Kateřiny Hrotkové, nar. 31. 12. 1999, bytem Švermova 280, 382 26 Horná Planá ze dne 6. 12. 2021 o poskytnutí informace o sdělení nákladů na útulek Tábor, ZOO Tábor a počtu žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. doručených MěÚ Tábor

takto:

podle § 15 odst. 1 Svlňf ve spojení s § 2 odst. 4) Svlňf se žádost žadatele **částečně odmítá** tak, že nebudou poskytnuty tyto informace:

- Jak velké bylo zadlužení Zoologické zahrady Tábor v jednotlivých letech 2015 až 2020?

Odůvodnění:

Město Tábor není vlastníkem ani provozovatelem ZOO Tábor. Není tedy oprávněným subjektem a požadované informace nemá k dispozici.

Informace ad 1.:

- Jaké byly provozní náklady na Útulek Tábor za jednotlivé roky 2015 až 2020?

Náklady na provoz útulku pro opuštěné psy (od r. 2019 i nalezená a opuštěná koťata a zraněné kočky) vynaložené Městem Tábor, který provozují Technické služby Tábor s.r.o.:

- rok 2015 = 839.982,- Kč
- rok 2016 = 971.630,- Kč
- rok 2017 = 983.730,- Kč
- rok 2018 = 1,309.825,- Kč
- rok 2019 = 1,389.080,- Kč (psi)
= 159.918,07 Kč (kočky) - pouze 3 měsíce
- rok 2020 = 1,398.760,- Kč (psi)
= 382.492,44 Kč (kočky)

IČO: 00253014
DIČ: CZ00253014

tel.: +420 381 486 111
fax.: +420 381 486 100

posta@mutabor.cz
www.taborcz.eu

Informace ad 3.:

- Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. Bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Městský úřad Tábor? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

V příloze zasílám výroční zprávy o činnosti města Tábor v oblasti poskytování informací dle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v nichž jsou požadované údaje uvedeny.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 Svlňf odvolání ke Krajskému úřadu Jihočeského kraje v Českých Budějovicích, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení, prostřednictvím Města Tábor, které toto rozhodnutí vydalo. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Bc. Martin Nešuta
vedoucí Kanceláře starosty

Přílohy
Kopie Výročních zpráv za roky 2015 - 2020

IČO: 00253014
DIČ: CZ00253014

tel.: +420 381 486 111
fax.: +420 381 486 100

posta@mutabor.cz
www.taborcz.eu

Žádost o poskytnutí informace

podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Městský úřad Netolice
Mírové náměstí 208
384 11 Netolice

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Je do budoucna plánováno nějakým způsobem využívat Kulturní dům Netolice, a případně jak?
2. Kým je spravována motokrosová trať v Netolicích? Jaké byly náklady na údržbu tratě za jednotlivé roky 2015 až 2020?
3. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Městský úřad Netolice? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

v Českých Budějovicích dne 6. 12. 2021

podpis žadatele: *Hrotková*

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Město Netolice

Mírové náměstí 208
384 11 Netolice

Kateřina Hrotková
Husova třída 1885/41
370 05 České Budějovice

Netolice, 13. 12. 2021
č. j.: Net-2875/2021

Poskytnutí informací

Dne 6. 12. 2021 jsme obdrželi Vaši e-mailovou zprávu, prostřednictvím které žádáte o poskytnutí informací v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tedy konkrétně o sdělení,

- zda je do budoucna plánováno nějakým způsobem využívat kulturní dům v Netolicích, případně jak,
- kým je spravovaná motokrosová trať v Netolicích a jaké byly náklady na údržbu tratě za roky 2015 – 2020,
- kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, bylo podáno v letech 2015 - 2020 na Městském úřadu v Netolicích, v kolika případech byla ve smyslu ustanovení § 15 uvedeného zákona žádost zcela nebo zčásti odmítnuta, kolik bylo podáno odvolání a jak byla vyřízena, v kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena a kolik bylo za uvedené období podáno stížností na postup při vyřizování žádostí o informace.

Ve smyslu ustanovení § 4a odst. 2 písm. a) zmíněného zákona sděluji následující informace:

- Z dikce ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Protože mi tato informace není z úřední činnosti známa, nejsem schopen relevantně odpovědět na Vaši otázku.
- Ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, platí, že územní samosprávné celky jsou povinnými subjekty, které mají podle uvedeného zákona povinnost poskytovat informace, avšak pouze ty, které se vztahují k jejich působnosti. Uvedené uvádím zejména z toho důvodu, aby bylo zřejmé, že povinný subjekt může poskytnout jen ty informace, se kterými v rámci své činnosti disponuje. Ve vztahu k Vašemu dotazu lze

usuzovat, že motokrosovou trať spravuje Motosport klub Netolice v AČR, pobočný spolek. Tuto informaci však nelze ze strany města Netolice jakkoliv garantovat, neboť tato nespadá do jeho působnosti. Výši nákladů na údržbu tratě Vám nepochybně sdělí předseda tohoto spolku.

- Město Netolice obdrželo 6 žádostí o poskytnutí informací v roce 2015, 1 žádost v roce 2016, 9 žádostí v roce 2017, 7 žádostí v roce 2018, 6 žádostí v roce 2019 a 7 žádostí v roce 2020. Žádná žádost nebyla ve smyslu ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zcela nebo zčásti odmítnuta. Nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost na postup při vyřizování žádostí o informace.

MĚSTO NETOLICE 2

Mírové náměstí 208
384 11 Netolice

ICO: 00250601 DIC: CZ00250601

Mgr. Tomáš Koblenc
tajemník MěÚ Netolice

Žádost o poskytnutí informace

podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích

Rektorát

Branišovská 1645/31a

370 05 České Budějovice

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Kolik přestupků bylo projednáváno disciplinární komisí na Jihočeské univerzitě v jednotlivých letech 2015 až 2020 a s jakými závěry? Kolik bylo podáno opravných prostředků a jak byly vyřízeny? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena?
2. Jaké byly provozní náklady na městský útulek, provozovaný Jihočeskou univerzitou, za jednotlivé roky 2015 až 2020?
3. Jaké jsou výše průměrného platu včetně osobních ohodnocení a odměn těchto pozic na Jihočeské univerzitě?
 - vedoucí katedry
 - zástupce vedoucího katedry
 - tajemník katedry
 - akademičtí pracovníci
4. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Jihočeskou univerzitu v Českých Budějovicích? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:

Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 9.11.2021

podpis žadatele: *Hrotková*

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Žadatel:

Kateřina Hrotková
Husova třída 1885/41
370 05 České Budějovice

e-mail: hrotkova.k@seznam.cz

V Českých Budějovicích dne 24. 11. 2021

PID: 012104883

Číslo jednací: JU/01/20076/21

**Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu
k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)**

I.

Vážená paní Hrotková,

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, se sídlem Branišovská 1645/31a, 370 05 České Budějovice, IČO: 60076658 (dále též jen „JU“), obdržela dne 9. 11. 2021 Vaši žádost o poskytnutí informací ve smyslu výše uvedeného zákona.

Žádosti byly požadovány informace z různých oblastí fungování JU a byla rozčleněna do 4 dílčích dotazů týkajících se:

1. počtu přestupků projednaných disciplinární komisí na JU v období let 2015 až 2020
2. provozních nákladů na městský útulek provozovaný JU v období let 2015 až 2020
3. průměrné mzdy (včetně osobních ohodnocení a odměn) u vybraných kategorií zaměstnanců JU
4. počtu žádostí o poskytnutí informace podle zákona podaných v období let 2015 až 2020 a způsobu jejich vyřízení

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Útvar právní
Branišovská 1645/31a
CZ - 370 05 České Budějovice

T/ +420 389 036 042
E/ cernyj@jcu.cz
www.jcu.cz

IČ 60076658
DIČ CZ60076658

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

II.

JU Vám tímto k jednotlivým dílčím dotazům dle Vaší žádosti poskytuje následující informace:

Ad 1.

Všichni studenti JU jsou zapsáni na jejích fakultách, a proto v souladu s § 13 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) není zřízena disciplinární komise JU a disciplinární přestupky studentů jsou projednávány disciplinárními komisemi příslušných fakult.

Níže jsou uvedeny požadované informace za období let 2015 až 2020 pro jednotlivé fakulty JU:

Ekonomická fakulta JU

Byly projednány tři disciplinární přestupky a ve všech případech byla studentům uložena sankce napomenutí dle § 65 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách. V jednom případě byl podán opravný prostředek, v jehož důsledku byla věc vrácena k novému projednání. Nebyla podána žádná správní žaloba.

Fakulta rybářství a ochrany vod

Nebyl projednán žádný disciplinární přestupek.

Filozofická fakulta JU

Bylo zahájeno jedno disciplinární řízení, následně však bylo zastaveno v souladu s § 69 odst. 2 zákona o vysokých školách, neboť student, jehož disciplinární přestupek měl být projednán, zanechal studia.

Pedagogická fakulta JU

Disciplinární komise zahájila projednávání 5 disciplinárních přestupků. Ve dvou případech však nebylo možné přestupky projednat, neboť uplynula lhůta jednoho roku od jejich spáchání (§ 66 zákona o vysokých školách). Ve dvou případech byla uložena sankce napomenutí, resp. sankce podmíněného vyloučení ze studia dle § 65 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a v jednom případě bylo upuštěno od uložení sankce dle § 65 odst. 2 zákona o vysokých školách. Nebyl podán žádný opravný prostředek. Nebyla podána žádná správní žaloba.

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Přírodovědecká fakulta

Byly projednány tři přestupky. V jednom případě byla uložena sankce podmíněného vyloučení ze studia. U zbývajících disciplinárních přestupků byl pachatelem týž student studující souběžně ve dvou studijních programech, o přestupcích bylo proto vedeno společné řízení ve smyslu § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). I zde byla uložena sankce podmíněného vyloučení ze studia, a to pro každý studijní program.
Nebyl podán žádný opravný prostředek.
Nebyla podána žádná správní žaloba.

Teologická fakulta

Bylo projednáno 5 disciplinárních přestupků. Ve všech případech byla uložena sankce podmíněného vyloučení ze studia.
Nebyl podán žádný opravný prostředek.
Nebyla podána žádná správní žaloba.

Zdravotně sociální fakulta

Byly projednány čtyři disciplinární přestupky. Ve dvou případech byla uložena sankce vyloučení ze studia dle § 65 odst. 1 písm. c) zákona o vysokých školách. V jednom případě byla uložena sankce podmíněného vyloučení ze studia a v jednom případě sankce napomenutí.
Nebyl podán žádný opravný prostředek.
Nebyla podána žádná správní žaloba.

Zemědělská fakulta

Nebyl projednán žádný disciplinární přestupek.

Ad 2.

Provozní náklady na městský útulek provozovaný JU byly za období let 2015 až 2020 následující:

Náklady za rok 2015:	1 235 104,23 Kč
Náklady za rok 2016:	1 273 198,94 Kč
Náklady za rok 2017:	1 316 601,96 Kč
Náklady za rok 2018:	1 237 465,52 Kč
Náklady za rok 2019:	1 386 990,09 Kč
Náklady za rok 2020:	1 428 768,87 Kč

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Ad 3.

Výše průměrné mzdy (včetně osobních ohodnocení a odměn) za období leden až říjen 2021 pro požadované pozice na JU:

Vedoucí katedry:	67 707 Kč
Zástupce vedoucího katedry:	57 577 Kč
Tajemník katedry:	45 018 Kč
Akademický pracovník:	48 784 Kč

Ad 4.

Žádosti o poskytnutí informace dle zákona, které byly podány Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích v období let 2015 až 2020:

V roce 2015 bylo podáno pět žádostí o poskytnutí informace.

Žádná ze žádostí nebyla odmítnuta (zcela ani zčásti) dle § 15 zákona, nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost.

V roce 2016 byly podány čtyři žádosti o poskytnutí informace.

Žádná ze žádostí nebyla odmítnuta (zcela ani zčásti) dle § 15 zákona, nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost.

V roce 2017 bylo podáno devět žádostí o poskytnutí informace.

Jedna žádost byla zcela odmítnuta dle § 15 zákona. Nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost.

V roce 2018 byla podána jedna žádost o poskytnutí informace.

Žádost nebyla odmítnuta (zcela ani zčásti) dle § 15 zákona, nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost.

V roce 2019 byly podány dvě žádosti o poskytnutí informace.

Jedna žádost byla zcela odmítnuta dle § 15 zákona. Žadatel podal odvolání, načež odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Jedna žádost byla zčásti odmítnuta dle § 15 zákona. Žadatel podal odvolání, načež JU postupem dle § 87 správního řádu napadené rozhodnutí sama zrušila, čímž odvolání vyhověla.

Nebyla podána žádná správní žaloba ani stížnost.

V roce 2020 bylo podáno pět žádostí o poskytnutí informace.

Jedna žádost byla zcela odmítnuta dle § 15 zákona. Nebylo podáno žádné odvolání, správní žaloba ani stížnost.

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

III.

Poskytované informace jsou zasilány na Vaši e-mailovou adresu v souladu s § 4a odst. 1 zákona. Tímto považuji Vaši žádost za vyřízenou.

S pozdravem

prof. PhDr.
Bohumil
Jiroušek, Dr.

Digitálně podepsal
prof. PhDr. Bohumil
Jiroušek, Dr.
Datum: 2021.11.24
13:07:26 +01'00'

.....
prof. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.
rektor

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Žádost o poskytnutí informace

podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Nemocnici České Budějovice, a.s.
B. Němcové 585/54
370 01 České Budějovice

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Kolik osob zemřelo v českobudějovické nemocnici na COVID-19 za období 1. 9. 2020 – 1. 9. 2021?
2. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Nemocnici České Budějovice? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

v Českých Budějovicích dne 9.11.2021...

podpis žadatele: *Hrotková*.....

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Vážená paní Hrotková,

obdrželi jsme Váš e-mail, ve kterém nás podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, žádáte o následující informace:

1. Kolik osob zemřelo v českobudějovické nemocnici na COVID-19 za období 1. 9. 2020 - 1. 9. 2021?
2. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Nemocnici České Budějovice? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

K Vaší žádosti Vám sdělujeme:

Ad 1)

V uvedeném období dle Informačního systému infekčních nemocí (ISIN) zemřelo v Nemocnici České Budějovice, a.s. (dále též jen „Nemocnice“) 459 pacientů s COVID-19.

Ad 2)

Podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), obdržela Nemocnice 7 žádostí v roce 2015, 5 žádostí v roce 2016, 6 žádostí v roce 2017, 5 žádostí v roce 2018, 2 žádostí v roce 2019, 10 žádostí v roce 2020. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti podle § 15 Zákona bylo v období let 2015-2020 vydáno v 10 případech.

V období let 2015-2020 byla podána 2 odvolání. V prvním případě představenstvo Nemocnice odvolání odvolatele představenstvu adresované podle § 16 odst. 3, § 20 odst. 4 písm. b) a odst. 5 Zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vše ve znění předpisů platných v době, kdy bylo o odvolání rozhodováno, zamítlo a napadené rozhodnutí potvrdilo. Ve druhém případě Úřad pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán podle v té době platných předpisů řízení o odvolání žadatele podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastavil, neboť i přes opakovanou výzvu žadatel neodstranil podstatné vady svého podání, které bránily pokračování řízení.

V období let 2015-2020 nebyla podána správní žaloba.

V období let 2015-2020 nebyla podána stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a Zákona.

S pozdravem

Sylva Váchová, BBS

kancelář vedení společnosti
Nemocnice České Budějovice, a.s.
Boženy Němcové 585/54
370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 872 012
fax: +420 386 461 941
e-mail: vachova.sylva@nemcb.cz
www.nemcb.cz

Žádost o poskytnutí informace

podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

Nemocnici České Budějovice, a.s.
B. Němcové 585/54
370 01 České Budějovice

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo zcela nebo zčásti odmítnuto v jednotlivých letech 2015 a 2016?
2. Kolik bylo podáno odvolání proti rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb. v jednotlivých letech 2015 a 2016?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 14. 11. 2021

podpis žadatele: Hrotková

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

Vážená paní Hrotková,

obdrželi jsme Váš e-mail ze dne 15. 12. 2021, ve kterém nás podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, žádáte o následující informace:

1. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo zcela nebo zčásti odmítnuto v jednotlivých letech 2015 a 2016.
2. Kolik bylo podáno odvolání proti rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb. v jednotlivých letech 2015 a 2016?

K Vaší žádosti Vám sdělujeme:

Ad1)

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti bylo v roce 2015 vydáno v 1 případě, v roce 2016 ve 4 případech.

Ad2)

V roce 2015 a 2016 nebylo podáno žádné odvolání proti rozhodnutí.

S pozdravem

Sylva Váchová, BBS

kancelář vedení společnosti
Nemocnice České Budějovice, a.s.
Boženy Němcové 585/54
370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 872 012
fax: +420 386 461 941
e-mail: vachova.sylva@nemcb.cz
www.nemcb.cz

Žádost o poskytnutí informace

podle zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.)

**Centrální podatelna
Vězeňská služba České republiky
Soudní 1672/1a
140 00 Praha 4 – Nusle**

V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím žádám o poskytnutí těchto informací:

1. Kolik osob bylo vězněno ve věznici v Českých Budějovicích v jednotlivých letech 2015 až 2020? Kolik z těchto osob bylo žen? Kolik z těchto osob bylo mužů?
2. Kolik osob je ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v Českých Budějovicích ke dni 7. 12. 2021? Kolik z těchto osob je žen? Kolik z těchto osob je mužů?
3. Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Vězeňskou službu České republiky? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?

Údaje o žadateli – fyzické osobě:¹

Jméno a příjmení: Kateřina Hrotková

Datum narození: 31. 12. 1999

Adresa místa trvalého pobytu: Švermova 280, 382 26 Horní Planá

Adresa pro doručování, je-li odchylná od adresy trvalého pobytu nebo bydliště:
Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice

V Českých Budějovicích dne 7. 12. 2021...

podpis žadatele: *Hrotková*

¹ Struktura údajů vychází z § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím (106/1999 Sb.).

**Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha**

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS-216995-2/ČJ-2021-800040-INFZ

V Praze dne 14. prosince 2021

Pani
Kateřina Hrotková, nar. 31. 12. 1999
Švermova 280
382 26 Horní Planá
E-mail: hrotkova.k@seznam.cz

Počet výtisků: 1 (spis)
Počet stran: 2

E-mailem

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), přijala prostřednictvím adresy elektronické podatelny dne 7. prosince 2021 požadavek na poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), který podala paní Kateřina Hrotková, nar. 31. 12. 1999, s uvedenou doručovací adresou Husova třída 1885/41, 370 05 České Budějovice, emailová adresa: hrotkova.k@seznam.cz („žadatelka“); zaevidovala jej pod čj. VS-216995-1/ČJ-2021-800040-INFZ.

I.

Z obsahu podání jest patrné, že se žadatelka domáhá tří různých statistických údajů týkajících se vězněných osob (cit.):

- 1) *Kolik osob bylo vězněno ve věznicích v Českých Budějovicích v jednotlivých letech 2015 až 2020? Kolik z těchto osob bylo žen? Kolik z těchto osob bylo mužů?*
- 2) *Kolik osob je ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznicích v Českých Budějovicích ke dni 7. 12. 2021? Kolik z těchto osob je žen? Kolik z těchto osob je mužů?*
- 3) *Kolik žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. bylo podáno v jednotlivých letech 2015 až 2020 na Vězeňskou službu České republiky? V kolika případech byla zcela nebo zčásti žádost odmítnuta podle § 15 citovaného zákona? Kolik bylo podáno odvolání a jak byla odvolání vyřízena? V kolika případech byla podána správní žaloba a jak byla vyřízena? Kolik bylo za uvedené období podáno stížností?*

II.

K bodům žádosti uvádí povinný subjekt následující:

Ad 1)

Žadatelce se poskytují statistické údaje, které jsou volně dostupné ve Statistických ročenkách na webu Vězeňské služby České republiky (<<https://www.vscr.cz/sekce/statisticke-rocenky-vezenske-sluzby>>).

Ad 2)

Žadatelce se poskytují statistické údaje, které jsou volně dostupné v Týdenních statistických hlášeních na webu Vězeňské služby České republiky (<<https://www.vscr.cz/sekce/tydenni-statisticke-hlasi>>).

Ad 3)

Žadatelce se poskytují statistické údaje, které jsou volně dostupné ve Výročních zprávách podle zákona o svobodném přístupu k informacím, které povinný subjekt povinně zveřejňuje podle § 18 výše zmíněného zákona, na webu Vězeňské služby České republiky. (<<https://www.vscr.cz/sekce/vyrocnizpravy-podlezakona-106>>).

Mgr. Alice Hladíková
Digitálně podepsal
Mgr. Alice Hladíková
Datum: 2021.12.14
125932+0100'

Jaroslav Bauer
ředitel odboru správního
z p. Mgr. Alice Hladíková v. r.

Za správnost: Mgr. et Mgr. Michal Polák